

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 stycznia 2021 roku (data wpływu do Sądu) powódka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. domagała się zasądzenia od pozwanego T. K. (1) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwoty **664.200,00 zł** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powódka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. i pozwany T. K. (1) są współnikami (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., na rzecz której powódka wystąpiła z przedmiotowym powództwem. Ponadto, T. K. (1) był prezesem zarządu wskazanej spółki do 6 lipca 2021 roku. W dniu 2 czerwca 2021 r. pozwany złożył na ręce współników spółki rezygnację z pełnienia funkcji prezesa zarządu oraz w trybie art. 233¹ k.s.h. zwołał Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki celem wyboru nowego zarządu. W dniu 5 lipca 2021 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki, podczas którego nie doszło do wyboru zarządu ze względu na brak wymaganej jednomyślności współników co do wskazanego kandydata na prezesa zarządu A. D.. Przeciwko uchwale głosował pełnomocnik pozwanego. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na moment wytoczenia niniejszego powództwa jest reprezentowana przez kuratora w osobie radcy prawnego P. K..

Jak wskazano w uzasadnieniu pozwu, w dniu 3 grudnia 2020 roku powódka powzięła informację, iż pozwany bez jej wiedzy i zgody najprawdopodobniej zawarł umowy cywilnoprawne ze swoją małżonką M. K. (1) dotyczące pozornych albo nieracjonalnych gospodarczo dla zarządzanej przez niego spółki usług doradczych, a następnie (...) Sp. z o.o. opłacała wynagrodzenia za świadczenie tych usług na podstawie wystawianych co miesiąc przez M. K. (1) faktur VAT. Wskazane usługi doradcze były świadczone przynajmniej od 2010 roku. Każda z wystawionych faktur opiewała na kwotę 5.000 tys., natomiast ostatnia na kwotę 20.000 zł. Na fakturach widniał napis usługi doradcze zgodnie z umową. Zdaniem powódki, świadczone przez M. K. (1) usługi nie mają żadnego racjonalnego uzasadnienia. M. K. (1) nie ma ona odpowiedniego wykształcenia, w wyniku którego mogłaby świadczyć takie usługi, natomiast pozostałe doradztwo w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej i zarządzania dodała do przedmiotu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w (...) 1 lutego 2021 roku.

Jako podstawę prawną powództwa powódka wskazała art. 295 k.s.h. w zw. z art. 471 k.c., przy czym, zdaniem powódki, działania pozwanego stanowią też podstawę do ponoszenia przez niego odpowiedzialności znajdującej oparcie w art. 415 k.c. w zw. z art. art. 201 § 1 k.s.h. i art. 209 k.s.h. (**pozew k. 3-12 akt**).

Pozwany T. K. (1), współnik mniejszościowego spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Ł. (KRS (...)), posiadający 25% udziałów w kapitale zakładowym Spółki, wniósł odpowiedzi na pozew o:

oddalenie powództwa w całości;

- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, obejmujących: koszty celowej obrony swych praw przez pozwanego, zgodnie ze spisem kosztów, który zostanie złożony najdalej przed zamknięciem rozprawy;
- koszty zastępstwa procesowego w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która zostanie ostatecznie sprecyzowana i uzasadniona przez pełnomocnika pozwanego najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia w zależności od koniecznego nakładu pracy pełnomocnika;

- ewentualnie, w razie niezłożenia spisu kosztów procesu, wnoszę o:
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zaprzeczył twierdzeniom pozwu, iż:

- Umowa/umowy cywilnoprawne między Spółką a M. K. (1) dotyczyły pozornych albo nieracjonalnych gospodarczo dla Spółki usług (str. 10 pozwu);
- M. K. (1) świadczyła rzekome usługi doradcze na rzecz Spółki przynajmniej od 2010 r. (str. 10 pozwu);
- Powódka nie ma wglądu do dokumentacji Spółki (str. 11 pozwu);
- Na pewno nie miały one (usługi (...)) żadnego faktycznego uzasadnienia, a ponoszenie ich finansowego ciężaru przez Spółkę było irracjonalne z punktu widzenia ekonomicznego (str. 11 pozwu);
- M. K. (1) nie posiada żadnego specjalistycznego wykształcenia, w wyniku uzyskania którego mogłaby świadczyć tego rodzaju, specjalistyczne usługi na rzecz Spółki (str. 11 pozwu);
- Strony umowy powinny dysponować przez cały okres świadczenia usług dowodami ich świadczenia w szczególności w postaci przygotowanej przez zleceniobiorcę dokumentacji na rzecz Spółki w ramach świadczenia usług doradczych, korespondencji mailowej, korespondencji papierowej (str. 12 pozwu);
- Pozwany - będąc prezesem zarządu Spółki - przez cały okres wystawiania przez jego małżonkę na rzecz Spółki faktur VAT za usługi, które de facto nie były świadczone, przyzwalał na angażowanie środków finansowych Spółki w sytuacji, gdy Spółką nie powinna być w ogóle zobowiązana do świadczenia (str. 12 pozwu);
- Nie było żadnego racjonalnego uzasadnienia, czy to z punktu widzenia ekonomicznego, czy gospodarczego albo prawnego do świadczenia usług przez M. K. (1) na rzecz Spółki w ramach stałego, ryczałtowego” wynagrodzenia miesięcznego i to przez tak długi okres (str. 12 pozwu);
- Pozwany był niegospodarny i marnotrawił środki finansowe Spółki w znacznej wysokości kosztem powiększania własnego majątku wspólnego z małżonką (str. 12 pozwu);
- Powódka nigdy nie miała możliwości zapoznania się z dokumentacją towarzyszącą świadczeniu tego typu usług, a przez to nie ma i nie miała wiedzy o tym co to były za usługi oraz jakie były ich efekty oraz przydatność dla Spółki, a zatem nie mogła ocenić, czy wynagrodzenie małżonki pozwanego z tytułu ich świadczenia było wynagrodzeniem o wartości rynkowej (str. 12-13 pozwu);
- Pozwany zatajał przed powódką fakt świadczenia usług doradczych przez jego małżonkę na rzecz Spółki, jak również zataił przedmiot tych usług, ich wartość oraz czas ich świadczenia (str. 13 pozwu);
- Pozwany wyrządził Spółce szkodę wskutek bezprawnego działania (str. 14 pozwu);
- Spółka poniosła szkodę w związku ze świadczeniem usług przez M. K. (1);
- Wysokość szkody wyrządzonej Spółce przez pozwanego wynosi 664.200,00 zł (str. 14 pozwu);
- Pozwany traktował Spółkę instrumentalnie jako źródło do realizowania swoich własnych interesów, za pośrednictwem osób najbliższych (małżonki) poprzez to, iż przyzwolił na zawarcie przez Spółkę umowy cywilnoprawnej z małżonką oraz na opłacanie przez Spółkę na rzecz jego małżonki przez tak długi okres czasu faktur VAT tytułem wynagrodzenia za najprawdopodobniej pozorne usługi doradcze albo za usługi doradcze

niemające biznesowo racjonalnego uzasadnienia dla ponoszenia ich kosztów przez zarządzaną przez niego Spółkę oraz zataił ten fakt przez powódką (str. 14 pozwu);

- Pozwany nie tylko wykazał się niegospodarnością, ale także nie zapewnił transparentności podejmowanych przez siebie w związku z tym decyzji, traktując je jako źródło dla powiększania ze swoją małżonką majątku wspólnego (str. 14 pozwu);
- Stan faktyczny daje podstawy do stwierdzenia zbiegu podstaw odpowiedzialności pozwanego, zarówno kontraktowej, jak i deliktowej (str. 14 pozwu);
- Pozwany wykonywał obowiązki członka zarządu Spółki sprzecznie z zasadami współzycia społecznego, przez zawieranie z żoną niekorzystnych dla Spółki kontraktów (str. 14 pozwu);
- Pozwany przyzwalał na opłacanie usług doradczych, które de facto nie były świadczone przez jego żonę albo były świadczone bez uzasadnienia biznesowego (str. 16 pozwu);
- Pozwanemu można przypisać winę umyślną w postaci przyzwalania przez Pozwanego na wystawianie na rzecz spółki przez jego małżonkę faktur VAT za pozorne czynności (str. 17 pozwu).

Nadto, niezależnie od dalej idących zarzutów, pozwany podnoszą zarzut przedawnienia roszczenia w zakresie żądania zasądzenia należności tytułem naprawienia szkody za lata 2010- 2011 (odpowiedź na pozew k. 378-390).

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2022r. pełnomocnik powoda sprostował omyłkę pisarską w pozwie w ten sposób, że wskazał, iż roszczenie wskazane w pozwie obejmuje 9 lat , począwszy od stycznia 2012r. do grudnia 2020r. czyli 108 miesięcy, za które spółka zapłaciła M. K. (1), nadmieniał, iż wartość przedmiotu sporu i opłata od pozwu nie uległa zmianie. Oświadczył, że nie cofa pozwu i nie zrzeka się roszczenia w żadnym zakresie (stanowisko w protokole rozprawy z dnia 17 lutego 2022r. czas 00:16:11) .

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. przystąpiła z ***interwencją uboczną po stronie powodowej.***

Interwenant uboczny wniósł o zasądzenie od pozwanego T. K. (1) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwoty **664.200,00 zł** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz interwenienta ubocznego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (interwencja uboczna k. 494-495 akt).

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in. sprzedaży hurtowej wyrobów tekstylnych, przygotowania i przedzenia włókien tekstylnych, sprzedaży maszyn i urządzeń . Jej prezesem zarządu jest A. D..

Spółka jest wspólnikiem większościowym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na podstawie postanowień Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 10 września 2021 r. i 10 grudnia 2021 r. jest radca prawny P. K. – m.in. z prawem prowadzenia spraw spółki z zakresu zwykłego zarządu, wynikających z jej bieżącej działalności, reprezentowania spółki we wszystkich sprawach

sądowych, egzekucyjnych i administracyjnych, podjęcia działań zmierzających do powołania nowego zarządu (dowód: wydruk z KRS-u powódki k. 19-23 akt i wydruk z KRS-u (...) Sp. z o.o. k. 24-29 akt, umowa spółki k. 34-39 akt, postanowienia Sądu – k. 66-67 akt).

Pozwany T. K. (1) jest współnikiem mniejszościowym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. Posiada 110 udziałów o wartości 110.000 zł, których nie może zbyć bez jednomyślnej zgody Zgromadzenia Wspólników w drodze pisemnej uchwały (dowód: umowa spółki k. 34-39 akt)

M. K. (1) prowadziła działalność gospodarczą od 1998 roku pod firmą (...) z siedzibą w Ł., której przedmiotem jest nauka języków obcych. W (...) zamieściła kod (...) 74.30.Z., działalność związana z tłumaczeniami. W lutym 2021r. do (...) M. K. (1) o wpis dodatkowo kodu (...) 70,22.Z., doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej (aktualny wydruk z (...) M. K. (1) k. 30-33 akt).

M. K. (1) jest żoną pozwanego (dowód: okoliczność bezsporna).

Prezes zarządu spółki (...) A. D. zatrudnił pozwanego T. K. (1) **około 1996r.** jako przedstawiciela handlowego w ramach nowoutworzonego działu sprężarek w strukturze (...).

Spółka (...) zajmowała się sprowadzaniem wyrobów tekstylnych, maszyn dziewiarskich. Klienci mieli też zapotrzebowanie na kompresory do sprężonego powietrza. Została nawiązana współpraca z włoską spółką (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:07:33- 02:13:09).

Pozwany początkowo pracował na umowę na czas określony. Okazało się, że współpraca powiodła się, dlatego też spółka (...) zatrudniła pozwanego na umowę na czas nieokreślony. Pozwany był handlowcem, serwisantem, a także pełnił funkcję prezesa. Od początku spółka miała kontrahentów z zagranicą, a pozwany nie znał angielskiego. Pierwsze teksty pisała pozwanemu po angielsku żona A. D., potem przez krótki okres czasu pozwany miał asystentkę. Jednak jej praca się nie sprawdziła, bowiem pozwany po powrocie z wyjazdu w teren potrzebował pomocy przy tłumaczeniach tekstów, korespondencji mailowej i tej pomocy potrzebował poza czasem pracy w biurze (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:20:34-01:34:34).

Żona A. D. studiowała anglistykę z żoną pozwanego M. K. (1) (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:07:33- 02:13:09, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 02:22:06-02:23:44).

Osoby te znały się i utrzymywały kontakty towarzyskie, przyjaźniły się (dowód: świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 02:37:58-02:49:14, zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 05:00:49, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 02:22:06-02:23:44).

Żona A. D. wykonywała pracę biurową, księgową w Spółce (...) i nie miała czasu na tłumaczenia dokumentów z języka angielskiego na j. polski, stąd też A. D. do wykonywania tłumaczeń postanowił zatrudnić M. K. (1). Spółka (...) miała dużą liczbę kontrahentów zagranicznych (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:13:09- 02:16:15, umowa k 294).

A. D. podpisał z M. K. (1) umowy na podstawie, której miała dokonywać tłumaczeń tekstów z j. angielskiego na j. polski oraz miała zbierać informację na temat danych podmiotów, z którymi (...) mogło współpracować, miała zbierać dane do bazy danych, analizować rynek kontrahentów (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 04:12:35- 04:17:48. umowa k. 294).

Umowy o dzieło o dzieło między (...) a M. K. (1) zostały podpisane w dniu 1 grudnia 1997 r. i w dniu 17 września 1998r. (dowód: umowa z dnia 1 grudnia 1997r. oraz potwierdzenie wykonania umowy o dzieło z dnia 1 grudnia 1997

r. wraz z rachunkiem z dnia 23 grudnia 1997 r. 394-395 , umowa o dzieło między (...) a M. K. (1) z dnia 17 września 1998 r. k. 396).

A. D. miał wiedzę o wykształceniu i kwalifikacjach M. K. (1) (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:34:13 akt).

A. D. nie ingerował w to, komu pozwany powierzał analizę rynku, zbieranie danych, tym bardziej, że do analizy rynku kompresorów i sprężarek nie są konieczne szczególne kompetencje (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 04:12:35- 04:17:48, umowa k 294).

Pozwany postanowił korzystać z pomocy żony w spółce (...) (poprzednio (...)) na takiej samej zasadzie, jak A. D. zatrudnił M. K. (1) w spółce (...) (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:20:34-01:34:34).

Zasady funkcjonowania takie , jakie były w spółce (...), zostały przeniesione do spółki (...) (poprzednio (...)). Do nowo utworzonej spółki z (...) przeszli pracownicy, a M. K. (1) miała świadczyć takie same usługi w (...), jak w spółce (...). A. D. wiedział o zasadach zatrudnienia żony pozwanego , pytał o to M. K. (1), tym bardziej, że spotykali się towarzysko (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:37:23-01:40:23).

M. K. (1) w spółce (...) tłumaczyła np. umowy, instrukcje, reklamacje (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:40:23-01:43:30).

Pozwany mówił, że M. K. (1) pracuje ciężko dla Spółki (...), ale A. D. nie pytał szczegóły tej pracy, co faktycznie ona robi (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:56:53- 02:02:37).

M. K. (1) pracowała dla spółki (...) na takich samych zasadach jak dla Spółki (...), jedyną zmianą w umowie był okres wypowiedzenia (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 00:31:43-00:37:04).

Na spotkaniach towarzyskich pozwanego, M. K. (1) , A. D. i jego żony była mowa o pracy w Spółce (...), czym zajmuje się pozwany i jego żona. Spotkania towarzyskie były do 2017r. (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 00:31:43- 00:37:04, 00:39:13).

Pozwany przez dwadzieścia lat funkcjonowania w spółce nauczył się języka angielskiego na poziomie podstawowej, potocznej komunikacji, potrafił przeczytać tekst, ale nie potrafił redagować tekstów w języku angielskim na profesjonalnym poziomie wymaganym w oficjalnej, biznesowej korespondencji (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:34:34- 01:37:23).

Okolo 2018r. A. D. chciał rozszerzyć działalność (...) o fotowoltaikę. Współpracował z T. B. w tych kwestiach. Spółka miała sprowadzać panele słoneczne, poszczególne ich elementy oraz dokonywać instalacji (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 04:24:09- 04:29:4) .

(...) z języka angielskiego od kontrahentów chińskich tłumaczyła M. K. (1). Ona przygotowała listę potencjalnych kontrahentów (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:39:42 akt).

Te tłumaczenia dokumentów wykonane przez M. K. (1) w zakresie fotowoltaiki docierały do spółki (...) (dowód: zeznania pozwanego w –e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:40:23-01:43:30).

M. K. (1) tłumaczyła te dokumenty przez kilka godzin. Tłumaczenia wykonywała bardzo szybko, pracowała po kilka godzin, tłumaczenia też wykonywała w weekendy (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:56:53- 02:02:37).

Tłumaczenia dokumentów były wysłane z adresu mailowego pozwanego (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 00:42:24- 00:49:47).

Ostatecznie A. D. wycofał się z tego projektu około 2019r. (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 00:42:24- 00:49:47).

A. D. wraz ze swoją żoną spotykał się towarzysko z pozwanym i jego żoną przeciętnie 1-2 razy w roku (dowód: zeznania świadka A. D. w e -protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:24: 50).

W czasie spotkań towarzyskich przed oficjalnym zgromadzeniem wspólników, ustalono , co będzie z dywidendą Spółki (...), jak wyglądał rok obrachunkowy w tej spółce. Nikt z rodziny A. D. nie był zatrudniony w Spółce (...). Żona A. D. oraz jego syn pracowali w spółce (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e -protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:33: 06- 02:36:23).

A. D. darzył zaufaniem pozwanego i uznał, że nie ma podstaw by go kontrolować (dowód: zeznania świadka A. D. w e -protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:23: 53).

A. D. nie jeździł na targi międzynarodowe, nie interesował się kosztami działalności administracyjnej, nie dostawał informacji szczegółowych na temat kontrahentów zagranicznych spółki (...). Nie interesował się , kto wykonuje tłumaczenia w spółce (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e -protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:26: 46-02:30:46).

W dniu 29 marca 1999r. została zawieszana w formie aktu notarialnego (repertorium A nr 1908/99) umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) z siedzibą w A. .

Zgodnie z §6 umowy, przedmiotem działalności Spółki był:

- handel hurtowy i detaliczny artykułami przemysłowymi,
- usługowe wykonywanie instalacji przemysłowych,
- doradztwo techniczne.

Pierwszy zarząd spółki był jednoosobowy, kierował całokształtem działalności Spółki , a na prezesa zarządu został powołany T. K. (1) (dowód: umowa Spółki (...) k. 34-39 akt).

Wspólnicy objęli udziały w następujący sposób:

- Spółka (...) Spółka z o.o. w A. objęła 90 udziałów o łącznej wartości 90.000zł, wnosząc na ich pokrycie 90.000zł,
- T. K. (1) objął 10 udziałów o wartości 10.000 zł, wnosząc na ich pokrycie 10.000zł

W dniu 2 stycznia 2004r. (...) Spółka z o.o. reprezentowana przez Prezesa Zarządu T. K. (1) zawarła z (...) M. K. (1) . Spółka zleciła (...) przygotowanie i przeprowadzenie zajęć z zakresu nauczania businessowego, korespondencyjnego i technicznego języka angielskiego. Zajęcia miały odbywać się w siedzibie (...)M. i polegać na bezpośredniej współpracy z wyznaczonymi w tym celu pracownikami . Strony postanowiły, że zajęcia będą odbywać się w cyklu kwartalnym , w tym z pracownikami lub grupami pracowników (...)M. w liczbie nie mniej niż 50 godzin. Wynagrodzenie za cykl zajęć zostało ustalone na poziomie 6000 zł. (dowód: umowa z dnia 2 stycznia 2004r. k. 404 akt).

W dniu 3 stycznia 2011r. została zawarta umowa pomiędzy (...) Spółka z o.o. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu T. K. (1) a (...) M. K. (1) . W myśl §1 zamawiający zlecił wykonawcy następujące czynności:

- wsparcie w redagowaniu anglojęzycznej korespondencji wychodzącej zarówno papierowej jak i elektronicznej,

- współredagowanie dokumentacji anglojęzycznej powstającej w ramach działalności zamawiającego ,
- udział w spotkaniach z kontrahentami zagranicznymi w charakterze tłumacza .

Czynności miały być wykonywane w siedzibie zamawiającego, chyba że zostaną wskazane inne miejsca wykonywania czynności.

W §3 umowy zapisano, że wykonawca otrzyma za czynności objęte umową wynagrodzenie z ryczałtowane w kwocie 5000 zł (dowód: umowa o współpracy k.405 akt).

W dniu 2 stycznia 2012 r. została zawarta umowa o współpracy pomiędzy (...) Spółką z o.o. z siedzibą w Ł. jako zamawiającym a (...) M. K. (1) jako wykonawcą. Na podstawie tej umowy wykonawca przyjął do realizacji świadczenie usług w następującym zakresie:

- bieżące monitorowanie , w tym analiza , tłumaczenie, redagowanie, streszczenie – w zależności od potrzeb zamawiającego), obcojęzycznej (angielskiej, niemieckiej) branżowej wersji prasy papierowej, teksów fachowych ((...)) branżowych portali i serwisów internetowych w celu:

- śledzenia na rynku konkurencji,

- wyszukiwania w mediach obcojęzycznych wydarzeń branżowych (targi, konferencje, szkolenia) z dziedziny marketingu i sprzedaży, w szczególności w branży dotyczącej pneumatyki, sprężonego powietrza i dziedzin pokrewnych,

- wyszukiwania informacji na temat poszerzania gamy produktowej zamawiającego , nadto

- bieżąca obsługa językowa w zakresie pisemnego lub ustnego w szczególności (...) języka fachowego) tłumaczenia z języka polskiego na język angielski oraz z języka polskiego na język angielski w zależności od potrzeb w ramach:

- rozmów oraz konsultacji telefonicznych ,

- spotkań bezpośrednich ,

- konferencji, filmów i innych materiałów audio/video o tematyce merytorycznie związanej z działalnością zamawiającego,

- korespondencji tradycyjnej i mailowej zamawiającego ,

- materiałów szkoleniowych pokonferencyjnych,

- materiałów promocyjnych i handlowych potencjalnych oraz obecnych kontrahentów zamawiającego.

Zgodnie z §2 umowy, czynności w ramach wykonania tej umowy miały być wykonywane w siedzibie wykonawcy , chyba że charakter czynności wymagał osobistej obecności w siedzibie zamawiającego.

W §3 umowy strony ustaliły, że za świadczone usługi świadczone przez wykonawcę zamawiający zapłaci wykonawcy wynagrodzenie miesięczne zryczałtowane w kwocie 5000zł miesięcznie netto powiększone o podatek VAT.

Umowa została zawarta na czas określony z możliwością rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia (§5 umowy).

Umowę w imieniu spółki podpisał z M. K. (1) prezes zarządu T. K. (1) (dowód: umowa o współpracy k. 406-408 akt).

(...) Spółka z o.o. od lipca 2013r. funkcjonowała pod firmą (...).

W dniu 24 lipca 2013r. została zawarta umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) w Ł. (dowód: umowa spółki (...) k. 262-266 akt).

Czas trwania spółki został oznaczony jako nieograniczony (§4 umowy) . Przedmiotem działalności Spółki była :

- sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana,
- sprzedaż hurtowa pozostałych maszyn i urządzeń,
- instalowanie maszyn przemysłowych , sprzętu i wyposażenia,
- wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych i klimatyzacyjnych,
- pozostała działalność profesjonalna , naukowa, techniczna, gdzie indziej nie skasyfikowana,
- działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne,
- pozostałe badania i analizy techniczne,
- naprawa i konserwacja maszyn,
- pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami, targowiskami,
- sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet,
- produkcja gazów technicznych (§6 umowy).

Kapitał zakładowy spółki wnosił 200.000 zł i dzielił się na 200 równych niepodzielnych udziałów o wartości po 1000 zł każdy. Wspólnicy objęli udziały w następujący sposób:

- Spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w A. objęła 150 udziałów o łącznej wartości 150.000 zł, wnosząc na ich pokrycie wkład pieniężny w kwocie 150.000zł,
- **T. K. (1)** objął 50 udziałów o wartości 50.000zł, wnosząc na ich pokrycie wkład pieniężny w kwocie 50.000 zł (§ 7 i 8 umowy).

Zgodnie z umową Spółki władzami spółki były: Zgromadzenie Wspólników oraz zarząd (§15 umowy).

W myśl §16 umowy , **zarząd był jednoosobowy i stanowił go T. K. (1) jako prezes zarządu.**

Zgodnie z §17 umowy, zarząd kierował całokształtem działalności spółki, reprezentował go na zewnątrz , a także w sądzie. Do składania oświadczeń w imieniu spółki uprawniony był każdy członek zarządu samodzielnie . Do zarządu należały wszelkie sprawy, których kodeks handlowy lub umowa spółki nie zastrzegły dla innych organów.

W umowie spółki ustalono, że zgromadzenia wspólników będą odbywać się w siedzibie spółki (§18) , a zwyczajne zgromadzenie wspólników zwołuje zarząd w ciągu 6-ciu miesięcy po upływie każdego roku obrachunkowego. Uchwały zgromadzenia wspólników zapadały większością głosów (§20).

Zgodnie z §22 umowy spółki, nadzwyczajne zgromadzenie wspólników zwołuje zarząd z własnej inicjatywy albo na żądanie wspólników reprezentujący h co najmniej 1/10 część kapitału zakładowego. Zwołuje się je listami poleconymi wysyłanymi przynajmniej na 30 dni przed terminem Zgromadzenia. Jeżeli cały kapitał był reprezentowany na zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocników mogło ono podjąć uchwałę bez formalnego zwoływania .

(dowód: umowa spółki (...) k. 262-266 akt).

(...) z o.o. w Ł. według bilansu na dzień 31 grudnia 2020r. osiągnęła zysk 1.318.307,53zł, a za poprzedni rok 814.940,65 zł (dowód: bilans na dzień 31 grudnia 2020r. k. 255- 258 akt).

Zyski z działalności operacyjnej były rok do roku na poziomie około 1 miliona złotych. Działalność rozwijała się systematycznie. A. D. nie miał przez te 20 lat pretensji do pozwanego o zakres jego kompetencji, wiedzy, czy zarządzanie sprawami spółki (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 04:06:09-04:12:04).

Najlepszy wynik finansowy spółki był w 2017r., gdy spółka osiągnęła zysk na poziomie 1,7 mln zł (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 00:51:44- 00:59:22).

Nigdy nie było roku obrachunkowego ze stratą na działalności (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:00:34).

Przez kolejne lata wzrastało w spółce (...) zatrudnienie z 7 do 35 osób, następnie 50. Spółka weszła na rynki zagraniczne- Rumunia , Bułgaria, Białoruś, Rosja. Corocznie zwiększała swoje obroty do 25 mln (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:08:48-02:19:17 akt).

W spółce (...) w 2003r. zatrudniona została M. R.. Aktualnie jest zatrudniona na stanowisku kierownika biura (dowód: zeznania świadka M. R. w e- protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 05:01:51 akt).

W jej zasobach w biurze nie znalazła żadnych opracowań biznesowych M. K. (1). Wiedziała, że M. K. (1) pracuje w spółce (...), w spółce tej pracuje mama i ojciec pozwanego, a MARCOM od wielu lat serwisuje u klientów urządzenia sprzedawane przez spółkę (...) (dowód: zeznania świadka M. R. w e- protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 05:15:00- 05:18:58 akt).

W okresie pandemii M. K. (1) często bywała w spółce (...), spotykała się z M. R., która pomagała jej w zdobyciu wiedzy na temat funkcjonowania sekretariatu, przygotowywania dokumentów do poszczególnych urzędów (dowód: świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 01:01:241- 01:08:29).

W Spółce (...) funkcjonował **archiwum dokumentów**, którym **zajmowała się M. R..** Klucze do archiwum miał, również R. W.. W archiwum gromadzono akta osobowe pracowników, umowy z kontrahentami. W czasie przeprowadzki Spółki z ulicy (...) na ulicę (...) doszło do zniszczenia części dokumentów , w tym z działu marketingu, dokumentów z obiegu wewnętrznego (dowód : zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:39:31- 00:45:58).

Od 2008r. w Spółce (...) była zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw marketingu S. B.. Od 2011r. jej stanowisko zmieniło się na kierownika do spraw marketingu, Od 2019r. do działu marketingu został także przyjęty M. S. (1). S. B. miała kontakty z pozwanym, który angażował się w działania marketingowe. Wspierała dział sprzedaży oraz marketing. Do jej obowiązków należało przygotowanie katalogów, cenników, strony internetowej (dowód : zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:26:02-00:30:50).

Od 2011r. S. B. zajmowała się nadzorowaniem pracy tłumaczy. Nie uzyskiwała żadnych tłumaczeń od M. K. (1) (dowód : zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:48:31- 00:45:54- 00:55:53).

W latach 2018-2019 S. B. spotykała się w spółce (...) z M. K. (1), która zajmowała się marketingiem w spółce (...), S. B. pomagała M. K. (1), w tym jak należy samodzielnie prowadzić marketing , projektować w 3D, dokonywać wydruku, projektować stronę internetową (dowód: świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:48:31- 00:51:48).

Oprócz pozwanego zarządzaniem w spółce zajmował się **R. W. jako pełnomocnik zarządu, kierownikiem sprzedaży był J. B. (1)**. Do pozwanego należało podejmowanie decyzji. Był codziennie w spółce, ale nie 8 godzin (dowód: zeznania świadka M. R. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 05:26:00- 05:30:34:00 akt).

R. W. jako pełnomocnik zarządu pracował około 7 lat . W Spółce (...) były 3 działy : dział sprężarek, dział dysz, dział łożysk. Pozwany kierował działem kompresorów (sprężarek), działem łożysk R. W., działem dysz J. B. (1).

R. W. uczestniczył w zarządzaniu operatywnym w Spółce, współtworzył politykę sprzedażową, współprowadził politykę kadrową, nawiązywał i rozwiązywał umowy z pracownikami, miał wiedzę o wszystkich sprawach handlowych, przygotowywał wyliczenie wynagrodzeń pracowników jako podstawę do działu księgowego, przygotowywał imprezy krajowe, załatwiał dotacje, współdziałał z działem prawnym spółki, zajmował się sprawami związanymi z nabyciem nieruchomości przy ul. (...) (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 00:20:48-00:29:45 akt).

W spółce (...) pracował od 2004r. W okresie od 2004r. do 2009r. był zatrudniony w spółce na stanowisku handlowca . Od 2009r. zajmował stanowisko kierownika działu sprzedaży urządzeń, które były w ofercie Spółki (...). Współpracował ściśle z pozwanym i z R. W..

J. B. (1) posługiwał się językiem angielskim, sam tłumaczył korespondencję mailowa, inne dokumenty otrzymywał już w tłumaczeniu na język polski. Sam dokonywał korekty wyrażeń technicznych . Tłumaczenia zlecała S. B. i nie interesowało go, kto faktycznie wykonywał dla Spółki (...) tłumaczenia (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:10:38- 03:18:31).

Pozwany współpracował, także bezpośrednio z J. B. (1). Były organizowane cykliczne zebrania, w których uczestniczył J. B. (1), pozwany, R. W. (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:45:4-04:48:57 akt).

J. B. (1) uczestniczył w spotkaniach z kontrahentami za granicą, w Polsce, uczestniczył w konferencjach, w szkoleniach (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:45:4-04:48:57 akt).

Od 2009r. J. B. (1) korzystał z pomocy asystentki zatrudnionej dla niego. Wyszukiwała ona dostawców dla kontrahentów (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:48:57).

Od 2003r. pozwany nawiązał relacje ze szwedzką firmą (...) i to dało początek funkcjonowania działu dysz. W kolejnych latach 2002-2003 pojawił się dział łożysk (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:00:49, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:28:22).

Pozwany miał dostawcę MATEI oraz wprowadził dostawcę (...). Kompresory od MATEI zamawiała M. R. (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:54:49).

Pozwany musiał analizować rynek, by móc zarządzać spółką (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:54:49).

Pozwany bezpiecznie prowadził sprawy spółki, spółka nie była narażona na upadłość , nie podejmował ryzykownych decyzji biznesowych, spółka zwiększała zyski, chociaż rozwój zahamowała na jakiś czas pandemia (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 01:57:18-02:00:12 akt).

Pozwany był dobrze oceniany jako prezes, miał dobre relacje z pracownikami (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:01:09-04:09:26).

Pozwany był zaangażowany w działania analityczne w zakresie umów. Był zaangażowany we wszystkie obszary działania Spółki (...) - w marketing, handel, odbywał wyjazdy zagraniczne do W. kilka razy w roku. Pozwany wyjeżdżał w towarzystwie kierownika sprzedaży. Był pozytywnie oceniany przez pracowników (dowód: zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 01:20:22- 01:29:043).

Pozwany razem z J. B. (1) wyszukiwali nowych dostawców. Spółka miała dział dysz, łożysk, sprzężarek. Sprzedaż łożyska dotyczył 99% rynków zagranicznych. Najwięcej dostawców było z W., Szwecji, Niemiec . Byli kontrahenci z USA, z A. (dowód: zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 01:59:55-02:15:22- 02:25:190, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:32:45-00:41:51).

Pozwany prowadził rozmowy z kontrahentami z zagranicy, były okresy intensyfikacji tych rozmów po angielsku, czasami trzeba było czekać na odpowiedź 2 dni. Pozwany otrzymywał maile na własną skrzynkę, nie był w stanie wszystkiego na bieżąco odczytać w biurze. Pozwany dzielił skrzynkę mailową z żoną , z którą mieszkał. Nie lubił sam analizować stron internetowych i potrzebował pomocy innej osoby (dowód: zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 01:59:55-02:15:22- 02:25:19).

Pozwany nie informował J. B. (1) , że może zwrócić się o tłumaczenie dokumentów do M. K. (1). J. B. (1) nie uczestniczył w spółce (...) w spotkaniach z M. K. (1) (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:23:28-04:27:10).

J. S. (1), M. W., M. W., M. S. (2) zajmowali się także poszukiwaniem dostawców (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 05:22:27).

Pozwany nie miał asystentki w spółce (...) zatrudnionej na etacie (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 05:25:06).

Nikt nie pytał pozwanego przez dwadzieścia lat, jak potrafi realizować wszystkie obowiązki, gdy nie korzysta w spółce z asystentki zatrudnionej na etat (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 02:08:34- 02:17:235).

J. B. (1) miał asystentkę bez której nie dałby sobie rady. R. W. miał dwóch asystentów (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:38:41- 01:42:15).

Asystentka J. B. (1) zarabiała 5000 zł brutto miesięcznie, jeden asystent R. W. zarabiał do 5500 zł brutto miesięcznie, a drugi 4500 zł - 5000 zł brutto miesięcznie (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 02:08:34- 02:17:235).

Pozwany musiał mieć super asystentkę i taką osobą była dla niego żona M. K. (1) i to przez okres 20 lat (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:38:41- 01:42:15).

Pozwany próbował zatrudnić asystentkę na etacie w spółce, ale nie sprawdziła się. Pozwany potrzebował pomocy nie tylko przez osiem godzin i to poza standardowym czasem pracy. Były prowadzone rozmowy kontrahentami w późnych godzinach wieczornych lub w nocy z uwagi na różnicę czasu. Żadne biuro tłumaczeń nie było tak dyspozycyjne. Jak pozwany potrzebował pomocy , gdy był w biurze , to też dzwonił do żony (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:38:41- 01:42:15).

M. K. (1) była w swojej pracy dyspozycyjna, odpowiadała za dynamikę spółki, wyszukiwała nowych kontrahentów, , analizowała kontrahentów, ich sytuację na rynku, pisała maile, pisała

pisma w języku angielskim, pomagała w kontaktach ze Szwedzką Izbą Gospodarczą. Pozwany otrzymywał oryginały pism, a kserokopie M. K. (1) zostawiała sobie na wypadek kontroli. Pozwany dyktował żonie odpowiedzi na maile kontrahentów (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:50:10- 01:57:29, 01:57:29, 02:00:48).

Pozwany nie zatrudnił M. K. (1) na umowę o pracę, bowiem podrożałoby to koszty Spółki (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:50:10- 01:57:29, 01:57:29).

M. K. (1) jest doktorem nauk humanistycznych. Ukończyła filologię angielską, pracowała na uczelniach wyższych jako wykładowca, w szkołach językowych (dowód: zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:12:43).

M. K. (1) ukończyła seminarium organizowane przez Centrum (...) na temat strategii sprzedaży w styczniu 1995r. Sama uczestniczyła w kursach, pozyskiwała wiedzę na temat strategii sprzedaży (dowód: zaświadczenie k. 474 akt, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 01:09:30.

M. K. (1) zakończyła pracę na wyższej uczelni w 2012r. (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:15: 26, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:12:12:33).

M. K. (1) prowadziła własną działalność gospodarczą pod firmą (...) w Ł..

M. K. (1) świadczyła na rzecz Spółki (...) różnego rodzaju prace, w tym zapoznawała się z mediami branżowymi wydawanym w języku angielskim lub niemieckim. Z publikacji tych pozyskiwała wiedzę na temat kierunków rozwoju branży, nowych produktów, rozwiązań technicznych w dziedzinie pneumatyki, sprężonego powietrza. W prasie branżowej znajdowała też informacje na temat targów , konferencji spotkań branżowych.

Pozyskane w ten sposób informacje M. K. (1) przekazywała mężowi –prezesowi zarządu. Informacje te mógł wykorzystywać w bieżącej działalności spółki, jak też w planowaniu strategii rozwoju na kolejne lata.

M. K. (1) wykonywała dla Spółki tłumaczenia bieżącej korespondencji mailowej, która przychodziła w języku angielskim na skrzynkę mailową T. K. (1). Tłumaczyła teksty umów z języka polskiego na język angielski, przygotowywała korespondencję wymianianą z kontrahentami w języku angielskim, poprawiała tłumaczenia wykonywane przez tłumacza S. P.. Dokonywała redakcji tłumaczeń technicznych , w tym tłumaczeń katalogów, gwarancji, materiałów branżowych. M. K. (1) wykonywała pracę w domu razem z mężem. Nie pracowała w biurze Spółki, nie miała tam swojego biurka, czy pokoju (dowód: zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:18:48-00:18:17. 00:23:26, oświadczenie M. K. (1) k. 253 akt, tłumaczenia materiałów branżowych k. 410-413 akt, zestawienie adresów stron internetowych z produktami branżowymi k. 414, tłumaczenia korespondencji mailowej , informacji o spotkaniach, targach, reklamacji wad towaru k. 415- 441 akt, korespondencja M. K. (1) z T. K. (1) z dni: 15 stycznia 2019 r. o 08:32, 10:31, 10:43 oraz 10:49 (z załącznikiem); 31 października 2019 r. o 11:20 oraz 12:36 (z załącznikiem); 25 listopada 2019 r. o 21:12; 26 listopada 2019 r. o 07:32 (z załącznikiem); 27 listopada 2019 r. o 14:18; 27 listopada 2019 r. o 14:48 (z załącznikiem); 27 listopada 2019 r. o 20:37 oraz 21:26 (z załącznikiem); 5 grudnia 2019 r. o 21:02 (z załącznikiem); 11 grudnia 2019 r. o 08:47 oraz 09:00; 7 stycznia 2020 r. o 09:56; 12 lutego 2020 r. o 12:28 oraz 13:22; 13 lutego 2020 r. o 09:02, 11:16 oraz 11:46; 19 czerwca 2020 r. o 13:14 (z załącznikiem); 19 czerwca 2020 o 13:20; 442-451, przykładowa korespondencja e-mail pracowników Spółki w okresie 6 marca 2018 r- 4 kwietnia 2018 r.; tłumaczenie informacji od kontrahenta V.-kwiecień 2019 r., maj 2019 r., listopad 2020 r. , tłumaczenie informacji od kontrahenta AirCom , tłumaczenie informacji od kontrahenta M. - 2019 r. , transkrypcja podcastu dot. sprzedaży na odległość (R. S.), tłumaczenie informacji handlowej kontrahenta M. - kompresory do maszyn ciężkich k. 452-465 akt, materiały w osobnych teczkach dołączonych do akt sprawy:

w tym: kopie umów, notatki ze szkoleń językowych, tłumaczenia odręczne na wydrukach korespondencji mailowej tłumaczenia produktów katalogowych, transkrypt wykładu, listy potencjalnych kontrahentów).

Gdy M. K. (1) przychodziła do spółki (...), to spotykała się z prezesem zarządu T. K. (1) w jego biurze. Księgowy J. W. wiele razy spotykał M. K. (1) w spółce (...) (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:18:33).

M. K. (1) opracowała założenia do pracy w blokach, na co składały się zasady organizacji pracy , w tym przerw w pracy na wypoczynek, racjonalizacja czynności, komunikatywność pracowników w kontaktach z klientami (dowód: konspekty pracy w blokach k. 466-469, korespondencja z pracownikami k. 470-473 akt, zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:27:33-02:30:11 akt, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 01:33:00-01:36:03, 01:39:03).

Zasady pracy w blokach w formie zarządzenia były rozsyłane do pracowników, R. W. zbierał uwagi pracowników, rozmawiał z M. K. (1) na ten temat, uwagi były uwzględniane w systemie pracy (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:27:33-02:30:11 akt, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 01:33:00-01:36:03).

(...) pracy w blokach porządkował pracę i podnosił jej efektywność, M. K. (1) przeprowadziła rozmowy na temat z każdym pracownikiem (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:07:45-02:12:42).

W momencie, gdy pojawiły się informację z działu handlowego , że spółka ma gorsze parametry produktów, niż konkurencja, M. K. (1) musiała sprawdzać zagranicznych konkurentów, jakie oferują produkty, o jakich parametrach, a po analizie pozwany podjął decyzję o wydłużeniu gwarancji na produkty Spółki do 5 lat (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:13:12-02:14: 49).

M. K. (1) organizowała szkolenia dla pracowników w zakresie efektywności rozmów pracowników z klientami – profesjonalne prowadzenie rozmów biznesowych (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 00:41:33 akt, zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:07:45-02:12:42, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:16:18, 01:39:03).

M. K. (1) miała wykształcenie także metodyczne, z funkcji językowych. Przeszkoliła kilkunastu pracowników, w dwóch turach (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:07:45- 02:12:42).

M. K. (1) uczestniczyła razem z mężem T. K. (1) w targach branżowych w H. w lutym 2019r. (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:02:33- 01:06:08, zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 01:20:36 akt, zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:02:37-02:07:45).

Przed targami w H. odbywały się spotkania w siedzibie spółki (...), w czasie którego M. K. (1) informowała o dostawcach , oraz o tym z jakimi podmiotami warto się spotkać na targach i nawiązać współpracę. Rozmowy, w których uczestniczyła M. K. (1) miały charakter merytoryczny (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:02:33- 01:06:08).

M. K. (1) pojechała na targi w (...) spółki (...) (dowód: świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:48:31- 00:51:48, zeznania świadka M. R. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 05:01:58 akt, zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:18:31-03:30:16).

M. K. (1) uczestniczyła w spotkaniach razem z mężem np. dotyczących urządzeń filtrujących (dowód: świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 02:26:43-02:32:10).

M. K. (1) wykonywała w czasie targów tłumaczenia i analizowała materiały branżowe , także dla (...), tym bardziej że spółki (...) ściśle ze sobą współpracowały. Urządzenia, które kupowało (...) były później serwisowane przez MARCOM. Marcom musiało spełniać wymagania handlowe, technologiczne , serwisowe (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:02:37-02:07:45).

M. K. (1) była kilkakrotnie na posiedzeniach zarządu spółki, w czasie których była omawiana strategia rozwoju spółki. Na posiedzeniach był też W. i B.. Było to w początkowej fazie (...) spółki (...) (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 00:59:04- 01:06:08, 01:41:46).

Na posiedzeniach zarządu posługiwano się tłumaczeniami maili wykonywanych przez M. K. (1) (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 00:55:53-00:57:13).

Pozwany razem z M. K. (1) przygotowywał analizy rynku, kierunki rozwoju Spółki, później R. W. i B. uzyskiwali określone informacje i uwagi do przemyślenia (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:27:33-02:30:11 akt).

Pozwany przekazywał R. W. w formie papierowej korekty tłumaczeń wykonywane przez M. K. (1), 2-3 umowy sprzedażowe w zakresie sprzętarek przekazane były w formie elektronicznej (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 01:20:36 akt).

M. K. (1) tłumaczyła dokumenty Spółki- umowy, gwarancje, dokumenty związane z dostawami, reklamacje, ale nie tłumaczyła instrukcji. Sprawdzala poprawność tłumaczeń S. P. (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 00:52:26- 00:58:19 , 01:03:43-01:18:18 akt, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:51:47- 00:54:38, 00:55:09, 00:56:49).

M. K. (1) wykonywała trudniejsze tłumaczenia dla Spółki (...) „od ręki”, a R. W. miał wrażenie, że M. K. (1) dla spółki (...) pracuje „od zawsze” (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:30:11 akt).

Okres zatrudnienia M. K. (1) pokrywał się z zatrudnieniem S. P., ale zakres tłumaczeń dokumentów oraz usług (...) był różny od tego co robił S. P. (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:43:30-01:48:11).

M. K. (1) czytała informację na temat potencjalnych kontrahentów z zagranicy, porównywała oferty, ceny, potrafiła zająć stanowisko w przedmiocie zawarcia umowy. Odradziła zawarcie umowy z dostawcami odkurzaczy (...), D., mimo że J. B. (1) optował za zawarciem umów. Z wielu wyjazdów zagranicznych przywożono katalogi, pozwany wskazywał żonie, jakie informacje o kontrahencie i produkcie, go interesują , jakie parametry i M. K. (1) wykonywała w tym zakresie tłumaczenia, szukała też w Internecie, sprawdzała opinie o produkcie danej spółki. Prace te były czasochłonne, wykonywała je godzinami, śledząc strony internetowe . Zanim wybrano jednego dostawcę trzeba było przeanalizować 20-30 dostawców (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:43:30-01:48:11, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 01:21:18-01:22:07).

Pozwany pracował od godziny 8,30 do godziny 15 w biurze Spółki, M. K. (1) wykonywała prace w domu, także do południa w ramach zleconych przez pozwanego zadań (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:53:39- 01:56:53).

Zakres obowiązków M. K. (1) zmieniał się w czasie, na początku w fazie rozwoju spółki były więcej usług doradczych. Gdy spółka miała więcej dostawców, to pozwany najlepiej współpracował z żoną w zakresie rozwijania nowych biznesów (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:18:26- 02:19:39).

M. K. (1) wystawiała na rzecz Spółki (...) co miesiąc **faktury VAT** na kwotę 5000 zł netto, 6150zł brutto (dowód: faktury VAT k. 283-350 akt, 68-136 akt, zapisy na koncie księgowym (...) dotyczące kontrahenta (...) za okres od 2010r. do 2020r. k.366-376 akt).

Księgowy Spółki zaproponował oznaczenie usług jako doradczych na fakturze by, nie opisywać wszystkich czynności wykonywanych przez M. K. (1) (dowód: zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 01:15:57-01:17:14).

M. R. pracowała od godziny 8-16, zarabiała od 5-6 tys. i otrzymywała okresowo podwyżki. M. K. (1) miała ryczałt na poziomie 5000 zł miesięcznie i pozwany uznawał, że jest to adekwatne wynagrodzenie do wykonywanej pracy (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:19:39-02:23:55).

M. K. (1) w spółce (...) pracowała na umowę o pracę, wykonywała tę pracę w domu, dotyczyła ona spraw biurowych, organizacyjnych (urzędowych), pisała sprawozdania, jak potrzeba było, to pracowała po 12 godzin na dobę. Na uczelni żona pozwanego prowadziła zajęcia w soboty i w niedzielę dla studentów zaocznych (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:23:55- 02:27:06, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:17:32-00:18:17).

Usługi (...) w ramach sprawozdania finansowego były wykazywane w ramach usług administracyjnych, nie były klasyfikowane w tym sprawozdaniu osobno, jako usługi doradcze. Faktury rozliczał księgowy J. W.. Był on zatrudniony na umowę zlecenia w spółce (...), wykonywał też rozliczenia dla spółki (...). Księgowy wprowadzał faktury do systemu bankowego, obliczał też VAT. Nie badał zgodności faktury z umową (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 00:55:35- 00:53:24, 01:45:25-01:47:09, 01:51:38).

Księgowy J. W. przez pewien okres czasu przygotowywał zestawienie tabelaryczne wydatków, w tym na usługi administracyjne. Zestawienia tabelaryczne obrazowały koszty działalności. Były te zestawienia przesyłane do pozwanego, jak i do A. D. (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:11:28- 01:16:20, zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 01:57:18 akt).

Usługi świadczone przez M. K. (1) były przedmiotem kontroli urzędu skarbowego. Nie zakwestionowano poprawności ich wystawienia, nie zakwestionowano umów zawartych z M. K. (1), nie żądano specyfikacji prac wykonywanych w danym miesiącu (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 00:55:53-00:57:53).

Faktury wystawiane przez M. K. (1) były akceptowane przez pozwanego i przez R. W.. Jak nie było R. W., to faktury zatwierdzał z pozwanym J. B. (1) (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:27:42).

Do faktury nie była załączona specyfikacja. W spółce nie było praktyki żądania specyfikacji w sytuacji umówionego wynagrodzenia ryczałtowego. Księgowy J. W. do swoich faktur, również nie składał specyfikacji (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:35:54-01:36:59).

Ani kurator spółki (...), ani A. D. nie czynili zarzutów pod adresem księgowego J. W., że nieprawidłowo księgował usługi (...) (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:26:37).

Pozwany nie wymagał od M. K. (1), by ewidencjonowała czas wykonywania pracy dla spółki (...), tym bardziej, że nikt inny nie zapewniał pozwanemu takiego wsparcia w pracy (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 03:38:32).

Umowy zawarte z M. K. (1) były archiwizowane, podobnie jak inne dokumenty w siedzibie Spółki (...) (dowód: zeznania świadka J. W. w e-protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 01:59:57).

We wrześniu 2017r. nastąpiło uszkodzenie komputera służbowego M. K. (1). Naprawy dokonywał serwis „pod firmą (...) W. K.. Na skutek awarii utracono dane z komputera. Część dokumentów zaginęła przy przeprowadzce biura i archiwum Spółki (...) (dowód: zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 01:04:24-01:06:47).

Pismem z dnia 30 września 2020r. M. K. (1) **wypowiedziała umowę współpracy** zawartą w dniu 1 stycznia 2012r. zgodnie z §5 ust. 2 umowy. Rozwiązanie umowy miało nastąpić po upływie okresu wypowiedzenia z dniem 31 grudnia 2020r. (dowód: wypowiedzenie umowy k. 409 akt).

M. K. (1) nie zgodziła się na obniżenie wynagrodzenia, gdy pozwany chciał w ten sposób minimalizować koszty działalności z uwagi na pandemię. Postanowiła zrezygnować z pracy dla Spółki (...) (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:43:36-02:49:48 , w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 02:17:23-02:30:16).

W okresie od 7 listopada 2011r. do dnia 30 kwietnia 2019r. Spółka (...) zatrudniała na stanowisku tłumacza języka angielskiego S. P.. Tłumacz wykonywał pracę poza siedzibą (...). Był zatrudniony na pełen etat z nienormowanym czasem pracy, z wynagrodzeniem 1500zł brutto miesięcznie. Tłumaczył materiały reklamowe, kontrakty, instrukcje obsługi i tłumaczenia przysyłał mailowo. Przy wdrażaniu nowych produktów w ciągu miesiąca mógł przetłumaczyć kilkaset stron (dowód: dokumenty związane z zatrudnieniem S. P. , w tym: umowy o pracę z aneksami , świadectwo pracy, oświadczenie o zapoznaniu się z regulaminem pracy , dyplom ukończenia studiów k. 578-589 akt, zeznania świadka M. R. w e- protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 05:15:00- 05:18:58 akt, zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:48:31- 00:45:54- 00:55:53).

Praca S. P. źle była oceniana , dlatego też spółka (...) rozwiązała z nim umowę (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 01:35:24-01:37:50 akt).

Po odejściu ze spółki (...) tłumaczenia wykonywały biura (...) (w latach 2018-2022), (...) Spółka z o.o. (w latach 2019-2020). Faktury były wystawiane od liczby słów (znaków). Do spółki wpływały 2-3 faktury miesięcznie (dowód: zeznania świadka M. R. w e- protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 05:26:00- 05:30:34 akt, faktury z biura (...) k. 700- 742, faktury (...) k743-747, zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:48:31- 00:45:54- 00:55:53, 01:08:29-01:20:22).

Osobą wyznaczoną do kontakt z biurem tłumaczeń była S. B.

(dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 01:35:24-01:37:50 akt, zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:48:31- 00:45:54- 00:55:53).

W dniu 3 grudnia 2020r. pozwany T. K. (1) rozmawiał z A. D. na temat funkcjonowania spółki (...) i wykonywania usług serwisowych przez spółkę (...). Rozmowa odbyła się z udziałem wiceprezesa spółki (...) i dyrektora finansowego (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole z dnia 6 września 2022r. czas 02:30:16-02:43:47).

A. D. nagrywał rozmowę bez informowania o powyższym fakcie pozwanego (dowód: kopia pisma z dnia 25 stycznia 2022r. k. 259-261 akt, zeznania świadka A. D. w e -protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 03:03: 44-03:06:14).

Pozwany tłumaczył, że spółka (...), która jest prowadzona przez jego ojca wykonuje usługi serwisowe dla (...) od kilkunastu lat na zasadzie outsourcingu i jest to korzystne finansowe dla (...). Ma swój punkt serwisowy i swoje biuro przy ul. (...) i pozostała w tym miejscu po przeprowadzce (...) na ulicę (...). Obroty były na poziomie 4 mln rocznie,

a zysk około 1 mln złotych. A. D. interesował się zyskiem z usług serwisowych, który okazał się większy, niż zysk ze sprzedaży urządzeń przez (...). Pytał co się stanie, w razie śmierci ojca pozwanego, kto wtedy przejmie spółkę i zapewni usługi serwisowe. Pytał, czym zajmuje się w Spółce (...) mama pozwanego. Padła też ze strony pozwanego informacja o zatrudnieniu w (...) M. K. (1) (dowód: zapis rozmowy k. 137-146 akt, zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:41: 15- 02:48:28).

Pozwany T. K. (1) nie był zapraszany, ani informowany o tym, że w dniu 3 grudnia 2020r. odbędzie się zgromadzenie wspólników spółki (...), nie było listy obecności, nie było żadnego porządku obrad, nie podejmowano żadnych uchwał (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 04:43: 22).

A. D. miał pretensje do pozwanego o wyprowadzenie ze spółki usług serwisowych i powierzenie ich spółce (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:18:38-02:23:53).

Pozwany nie chciał zgodzić się na powrót usług serwisowych do (...), ani na przejęcie udziałów spółki (...). A. D. mówił o takim przejęciu przy założeniu, że ojciec pozwanego będzie zatrudniony jako dyrektor działu serwisu. Oceniał, że rodzice pozwanego wyprowadzili cały zysk ze spółki (...), kupując nieruchomości. Pozwany twierdził, że zysk spółki (...) jest wypracowany ciężką pracą jego ojca przez około 20 lat (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 03:15: 01- 03:19:59).

Spółka (...) wykonywała usługi serwisowe od 18 lat, gdy (...) funkcjonowała jako spółka (...). Pozwany był zwolennikiem wyprowadzenia usług serwisowych ze Spółki (...), natomiast A. D. twierdził, że z tego tytułu Spółka (...) poniosła straty (dowód: zeznania świadka R. W. w e- protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:03:42- akt).

R. W. oceniał, że wyprowadzenia serwisu ze Spółki (...) jest korzystne, ponieważ i tak Spółka uzyskuje z tego tytułu 30% marży i nie ponosi żadnych kosztów utrzymywania pracowników serwisu (dowód: zeznania świadka R. W. w e-protokole rozprawy z dnia 5 maja 2022r. czas 02:21:26-02:23:06 akt).

Pracownicy Spółki (...) wiedzieli, że (...) zajmuje się serwisem urządzeń w zakresie przeglądów, napraw kompresorów (...), odkurzaczy centralnych (dowód : zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 00:34:13-00:35:39).

MARCOM serwisował sprężarki dla spółki (...) (dowód: zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 02:49:14-02:54:12, zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:48:26- 03:52:41).

Spółka (...) wiedziała, że serwis wykonuje MARCOM, ponieważ pracownicy serwisowi przyjeżdżali wykonywać usługi ze spółki (...) (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:48:26-03:52:41).

Na początku funkcjonowania Spółki zapotrzebowanie na usługi serwisowe było małe, a koszty utrzymania pracowników serwisu nieproporcjonalnie duże. Pozwany informował w 1999r., że serwis będzie funkcjonował poza spółką (...). A. D. nie znał wtedy, że spółka będzie funkcjonowała pod firmą (...). Spółka ta powstała w 2000r. (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:43:36-02:49:48, , zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 02:19:07-02:21:43).

W 1999r. pozwany rozmawiał z A. D. na temat usług serwisowych na zasadzie outsourcingu (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:29:25-01:35:35).

Pozwany rozmawiał z pracownikami na temat kosztów utrzymywania serwisu, i że utrzymywanie serwisantów to około 16% zysku spółki. Pozwany uznawał, że lepiej te pieniądze przeznaczyć na

obecność na targach (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:00:49).

Początkowo spółka (...) funkcjonowała jako podwykonawca spółki (...) i dlatego faktury za usługę serwisową wykonywaną dla (...) wystawiała spółka (...). Potem, spółka (...) Spółka z o.o. wykonywała samodzielnie usługi i wystawiała w swoim imieniu bezpośrednio faktury Spółce PPHU (...) za serwis (dowód: dokumenty k. 1023- 1231, w tym rozrachunki, faktury VAT, sprawozdania z delegacji).

(...) fakturowało na siebie sprzedaż części MARCOM, a MARCOM wystawiało fakturę za całość usługi (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:21:42-0:26:08).

J. B. (1) rozmawiał z R. W. na temat serwisowania urządzeń przez (...). Oceniał, że na serwisie można zarabiać i lepiej by był on w spółce (...). W rozmowach tych nie uczestniczył pozwany, ponieważ J. B. (1) wiedział jakie jest zdanie pozwanego na ten temat (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:42:09-03:47:03).

Główny konflikt między (...) spółki (...) dotyczył wykonywania usług serwisowych przez MARCOM i czerpania z tego korzyści przez MARCOM, a nie przez spółkę (...) (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:48:26- 03:54:22).

Podłoże konfliktu to wysokość zysków spółki (...). Nie było problemu, gdy ojciec pozwanego nie osiągał takich zysków, a spółka (...) ponosiła koszty utrzymywania serwisu (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 01:26:08- 01:27:25).

Jednakże bez usług serwisowych spółka (...) osiągała dobre wyniki finansowe i rozwijała się. Zatrudnienie wrosło do czasu pandemii. Do czasu odejścia pozwanego ze spółki zatrudnienie wzrosło z kilku do 50 pracowników (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:57:54-04:01:09).

Konflikt wspólników w spółce (...) doprowadził do tego, że (...) utraciło wyłączność na dystrybucję produktów włoskiej Spółki (...). Sprzedaż na terenie Polski może aktualnie prowadzić (...) oraz MARCOM, co spowodowało spadek zysków ze sprzedaży dla (...) (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 04:13:00-04:20:20).

W dniu 25 stycznia 2021r. (...) Spółka z o.o. w A. reprezentowana przez prezesa zarządu A. D. wystosowała pismo do zarządu spółki (...) w trybie art. 212 §1 k.s.h. w ramach indywidualnego prawa kontroli, żądając przesyłania między innymi: wyciągów bankowych, raportów kasowych, deklaracji CIT, VAT, zestawienia obrotów i sald, zestawienia kompletnych zapisów księgowych, umów o wartości przekraczającej łącznie 100.000 zł, dokumentów związanych z przepływami finansowymi między (...) Spółka z o.o. a (...) Spółka z o.o. sp.k. za okres łącznie od stycznia 2010r. do dnia 31 grudnia 2020r., w tym umów zawartych między spółkami.

W piśmie tym znalazło się, także żądanie udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy były kiedykolwiek zawierane pomiędzy (...) Spółką z o.o. a Panią M. K. (1) umowy cywilnoprawne dotyczące jakichkolwiek płatnych usług realizowanych na rzecz Pani M. K. (1) bądź jej firmy przez (...) Spółkę z o.o., a jeśli tak, to należało przesłać kopie tych umów Spółce (...) (dowód: kopia pisma z dnia 25 stycznia 2022r. k. 259-261 akt, zeznania świadka A. D. w e -protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 02:55: 05- 03:00:43).

Pozwany pismem z dnia 15 lutego 2021r. na tak sformułowane zapytanie udzielił odpowiedzi, że pomiędzy (...) Spółką z o.o. a Panią M. K. (1) nie były zawierane umowy cywilnoprawne dotyczące jakichkolwiek płatnych usług realizowanych na rzecz Pani M. K. (1) bądź jej firmy przez (...) Spółkę z o.o., w związku z tym Spółka nie przedstawiła w toku kontroli takich umów .

W spółce (...) dokumenty do sprawozdań finansowych przygotowywał księgowy J. W.. A. D. nigdy nie miał zastrzeżeń do sprawozdań finansowych. Nigdy nie było w spółce oficjalnych zgromadzeń wspólników. Nie było listy obecności,

protokołu ze zgromadzenia . A. D. podpisywał dokumenty , w tym uchwałę i odsyłał do spółki (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 04:38:38- 04:43:22) .

W okresie od lutego do lipca 221r. wspólnik większościowy dokonywał kontroli dokumentów spółki (...) w trybie art. 212§1 k.s.h. Z czynności sporządzano protokoły z kontroli (dowód: protokoły z kontroli k. 1257-1266

Z powodu istotnej rozbieżności pomiędzy wspólnikami co dalszego działania spółki (...) Sp. z o.o. w dniu 2 czerwca 2021r. pozwany złożył rezygnację z funkcji prezesa zarządu przedmiotowej spółki (był prezesem spółki do 6 lipca 2021 r.).

Pozwany głosował przeciwko powołaniu A. D. na stanowisko prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., a także przeciwko powołaniu na stanowisko prezesa zarządu J. B. (1) (dowód: okoliczność bezsporna, ponadto wypis z KRS-u k. 24-29 akt, oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji prezesa k. 40-41 akt oraz k. 497, pismo pozwanego k. 58-65 akt, umowa spółki k. 262-266 akt, protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 498-501 akt oraz k. 42-51 akt, zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:10:38).

Pod adresem J. B. (1) nie było merytorycznych zarzutów (dowód: zeznania świadka J. B. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 03:10:38).

Pozwany udzielił pełnomocnictwa R. W., J. B. (1) i J. W. , po to by spółka mogła funkcjonować do czasu powołania kuratora. Pozwany zmierzał do likwidacji Spółki (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 03:19:59- 03:29:19).

Pod koniec 2020r. pozwany wypowiedział umowę o dzierżawę magazynu przy ul. (...). Doszło do przeniesienia magazynu na ulicę (...) (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 03:21:59- 03:29:19).

W czasie przeprowadzki i zmiany biura około 17 ton dokumentów zostało zutilizowanych w Z.. Nie było sensu przewożenia starych dokumentów do kolejnej siedziby, tym bardziej, że uwagi na pandemię trzeba było ograniczać koszty wynajmu i zajmowane powierzchnie. W utylizowanych dokumentach, mogły być te, które przygotowywała M. K. (1) (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:33:47- 02:38:47).

Nie były utylizowane umowy , w tym zawarte z M. K. (1), teczki klientów , dokumenty pracownicze. Na ulicy (...) były dokumenty przechowywane sekretariatu, tam gdzie pracowała M. R. (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 6 września 2022r. czas 02:17:23).

Pod koniec 2020r. Spółka (...) wypowiedziała umowę serwisową Spółce (...). W Spółce (...) zaczęto odtwarzać usługi serwisowe, zatrudniono dwóch serwisantów (dowód: zeznania świadka A. D. w e –protokole rozprawy z dnia 28 marca 2022r. czas 03:58:16, zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 01:29:04-01:32:09, porozumienie potwierdzające warunki współpracy między spółkami k. 1289- 1294 akt, wypis z KRS-u spółki (...) k. 1295-1300 akt).

Pozwany zwrócił Spółce (...) komputer w stanie fabrycznym – bez danych (dowód: korespondencja mailowa k. 355 akt).

Pozwany w laptopie miał nie tylko służbową korespondencję, ale także korespondencję prywatną. Pozwany usunął z pamięci zawartość skrzynki mailowej. Nie chciał, by Spółka miała dostęp do treści prywatnych oraz korzystała z wyników jego pracy (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:38:47).

Po odejściu pozwanego, pracownicy Spółki otrzymali podwyżki. Odeszło ze spółki (...) handlowców, R. W. i jego brat (dowód: zeznania świadka S. B. w protokole rozprawy z dnia 25 lipca 2022r. czas 02:37:58-02:49:14).

W dniu 1 lipca 2021r. pozwany T. K. (1) w piśmie skierowanym do zarządu Spółki (...) podtrzymał stanowisko, że zmiana §16 umowy spółki stanowi w sprzeczności z ustaleniami wspólników, poczynionymi od zawiązania spółki w 1999r. Ustalony był bowiem mechanizm jednogłosego powoływania zarządu i współzarządzania przez wszystkich wspólników sprawami spółki. Informował, że będzie głosował przeciwko uchwale zmierzającej go do pozbawienia uprawnień przewidzianych w §16 umowy spółki. Pozwany wskazywał na źródła konfliktu, a mianowicie pomijanie jego znaczenia jako wspólnika spółki, ignorowanie potrzeby uzgadniania z nim jako wspólnikiem kluczowych spraw, wywieranie presji by pozwany wykupił udziały należące do (...) za coraz to wyższą cenę. Pozwany zaproponował podjęcie uchwały dotyczącej rozwiązania Spółki (...) i powołanie A. D. na likwidatora (dowód: pismo pozwanego z dnia 1 lipca 2021r. k. 58-65).

Od 10 września 2021r. do 31 grudnia 2022r. radca prawny P. K. został powołany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie LD XX Ns-Rej. KRS (...)//483 na kuratora Spółki (...) z uwagi na brak zarządu uprawnionego do reprezentacji spółki. Kurator miał w zakresie kompetencji powołanie zarządu lub też wszczęcie procesu likwidacji spółki oraz bieżące prowadzenie spraw spółki (dowód: odpis postanowienia k. 1277 akt, zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:19:39-00:23:49).

W spółce (...) był brak jednomyślności co do powołania zarządu. Doszło do konfliktu wspólników na tle prowadzenia działalności konkurencyjnej i wyprowadzania pieniędzy ze spółki. Udziałowiec Spółka (...) twierdziła, że dopiero z publikowanych sprawozdań (...) spółki (...) dowiedziała się o jej zyskach z usług serwisowych (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:19:39-00:23:49).

W. L. wiceprezes zarządu spółki PPHU (...) poinformował kuratora spółki **w drugiej połowie września 2021r.** jeszcze przed zgromadzeniem wspólników 30 września 2020r., o przyczynach konfliktu i o tym, że w pierwszej połowie września 2021r., nie doszło do wyboru zarządu spółki (...), przedstawił protokół ze zgromadzenia wspólników oraz dokumenty spółki. Powiedział, że nie ma zgody pozwanego na zmianę umowy spółki (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:19:39-00:23:49).

Oprócz konfliktu związanego z wyprowadzeniem usług serwisowych W. L. **w drugiej połowie września 2021r.** zasygnalizował kuratorowi kolejne źródło konfliktu w postaci wyprowadzania pieniędzy przez pozwanego na rzecz jego małżonki M. K. (1) (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:29:06-00:33:29).

Kurator zauważył istotne braki w dokumentacji w spółce, niewiele dokumentów było w spółce w oryginale, podjął decyzję o porządkowaniu dokumentów spółce i zajęło mu to pół roku (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:40:58).

W rozmowie z kuratorem W. L. i A. D. twierdzili, że M. K. (1) nie wykonywała żadnej pracy dla spółki (...) (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:43:57).

M. R. i J. B. (1) w rozmowie z kuratorem twierdzili, że M. K. (1) nie wykonywała usług dla spółki (...) i nie była w Spółce (...) (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:09:23-01:26:217).

Kurator widział zestawienie faktur wystawionych przez M. K. (1) a przygotowane pod koniec 2021r. przez wspólnika na podstawie analizy ksiąg rachunkowych (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:43:27).

Kurator nie miał kontaktu z pozwanym, ale tylko z jego pełnomocnikami. Kurator ocenił, że pozwany nie jest zainteresowany funkcjonowaniem spółki, ale jej rozwiązaniem i likwidacją (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:47:40- 00:53:02).

Kurator nie rozmawiał z M. K. (1) na temat jej pracy dla spółki (...), nie próbował się z nią kontaktować. Poprosił o wykaz jej prac w formie elektronicznej i z niego wynikało, że jakieś usługi były świadczone przez M. K. (1). Kurator

nie otrzymał żadnych umów, delegacji, czy tłumaczeń w formie papierowej wykonywanych przez M. K. (1). (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 00:54:44-00:58:43).

Kurator uznał, że zatrudnienie M. K. (2) to przyczyna konfliktów między wspólnikami i sami wspólnicy powinni ten problem rozwiązać. Nie chciał wytaczać sprawy sądowej o odszkodowanie i wdawać się w spór sądowy (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:00:24-01:07:27).

Kurator nie ustalał wysokości szkody związanej z przekazywaniem M. K. (1) pieniędzy, ponieważ nie chciał angażować się w spór. Uznał, że wyjaśnianie tej kwestii nie leży w jego kompetencji i w tym celu nie zwoływał zgromadzenia wspólników.

Spółka (...) przekazywała kuratorowi informację, że zamierza wytoczyć powództwo przeciwko T. K. (1). Kurator w ogóle nie zajmował się kwestią wytoczenia powództwa odszkodowawczego przeciwko T. K. (1) (dowód: zeznania kuratora w e-protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 01:09:23- 01:26:21).

W dniu 30 września 2021r. odbyło się Zgromadzenie Wspólników (...) Spółki z oo. Pozwany na zgromadzeniu nie uzyskał absolutorium, nie powołano też nowego zarządu spółki (dowód: protokół zgromadzenia wspólników z 30 września 2021r. k. 1251-1256 akt).

Pozwany uznaje, że A. D. chce przejąć spółkę (...), nie chce zapłacić za udziały i dąży do pokrzywdzenia pozwanego (dowód: zeznania pozwanego w -e protokole rozprawy z dnia 24 sierpnia 2022r. czas 02:59:21).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy (o czym mowa będzie w rozważaniach) należy podnieść, że strona powodowa nie wykazała dostępnymi środkami dowodowymi, iż pozwany T. K. (1) działał na szkodę spółki (...), zatrudniał własną żonę M. K. (1) na fikcyjne umowy, wypłacał wynagrodzenie ryczałtowe, mimo że nie wykonywała żadnej pracy na rzecz spółki (...).

Należy podkreślić, że oczekiwanie, że pozwany lub M. K. (1) w toku niniejszego procesu w 2022r. przedłoży całą wykonaną przez siebie pracę i to za okres 2012-2020r., gdy nie pracuje dla Spółki od 2020r., pozwany nie ma dostępu do dokumentacji Spółki, w międzyczasie doszło do przeniesienia magazynu i zniszczenia około 17 ton dokumentów, nadto miała awarię komputera, jest nierealne. Nie można przeoczyć, że usługi wykonywane dla spółki to faktycznie, jak wykazał materiał dowodowy nie usługi doradcze, ale typowa praca asystentki (pisanie maili, tłumaczenia, czytanie i analizowanie informacji w Internecie o podmiotach gospodarczych itp.). Błędne określone na fakturach rodzaju świadczonej usługi nie pozbawia samo w osobie prawa do wynagrodzenia za wykonane rzeczywiście usługi, o ile one były wykonywane.-M. K. (1) zakończyła prace o wiele wcześniej dla Spółki, niż pozwany. Gdyby chodziło o zwykłe wyprowadzanie pieniędzy, to M. K. (1) byłaby zatrudniona automatycznie do czasu zatrudnienia pozwanego. Zatrudnienie S. P. w żadnym stopniu nie neguje pracy M. K. (1), bowiem poza sporem jest, że S. P. nie tłumaczył dla pozwanego maili, korespondencji z kontrahentami, umów, nie analizował rynku podmiotów gospodarczych.

Zeznania świadka S. B. w zakresie w którym twierdził, że M. K. (1) nie była zatrudniona w (...) a tylko w spółce (...), o tyle są wiarygodne, o ile przyjąć, że świadek mówiła o stałym zatrudnieniu na umowę o pracę. Zeznania, że M. K. (1) „nie działa w (...)” sprzeczne są nie tylko z zeznaniami pozwanego i zeznaniami świadka M. K. (1), ale i zeznaniami świadków R. W. i J. W. oraz z dokumentami prywatnymi przedłożonymi przez stronę pozwaną w toku postępowania dowodowego. To że, dokumenty prywatne są w kopii samo w sobie nie może dawać podstaw do czynienia zarzutu fałszowania dokumentacji na potrzeby procesu. Dokumenty te w zestawieniu z zeznaniami świadków J. W., R. W., z zeznaniami samej M. K. (1), zeznaniami pozwanego potwierdzają rodzaj i wykonywanie prac przez M. K. (1). Żaden ze świadków nie kwestionował wykształcenia, kompetencji językowych M. K. (1), sam świadek A. D. zatrudnił M. K. (1) na podstawie umów do wykonywania czynności w spółce (...), które nie sprowadzały się tylko do tłumaczenia dokumentów z języka angielskiego na język polski. Trudno przyjąć w świetle logiki i doświadczenia życiowego i to

jeszcze przy kontaktach towarzyskich utrzymywanych przez kilkanaście lat, że A. D. nie wiedział, że M. K. (1) pomaga pozwanemu w bieżącym prowadzeniu spraw spółki.

M. K. (1) wykonywała przede wszystkim prace dla pozwanego, nie była pomocą –asystentką dla innych pracowników, nie wykonywała pracy w biurze i żaden z pracowników (przesłuchanych świadków) nie twierdził, że pozwany zatrudnił na etacie w biurze spółki (...) asystentkę dla siebie. Trafnie pozwany zauważył, że przez 20 lat nigdy nikt nie pytał, jak sobie daje radę sam bez takiej pomocy, mimo że w godzinach południowych miał już pełną skrzynkę maili, na które musiał odpisać , a około 15 opuszczał biuro spółki.

Świadek M. R. i świadek S. B. nie negowały pracy M. K. (1) z mężem razem w domu, nie wiedziały jednak jak wyglądała ta pomoc poza biurem, co jest logiczne i zrozumiałe.

Świadek J. B. (1) podważał aktywność M. K. (1) w pracy na rzecz spółki (...), nawet pomoc w tłumaczeniu na targach w H., przygotowanie informacji na ten wyjazd, deprecjonował jej wartość nawet w pracy na rzecz MARCOM, chociaż tam nie był zatrudniony, nadto organizowanie pracy w blokach , chociaż sam się tym nie zajmował, a prace w tym zakresie wykonywał z M. K. (1), R. W..

Świadek twierdził, że już kilka lat temu słyszał, że M. K. (1) bierze pieniądze ze spółki (...), słyszał to w negatywnym wydźwięku, wiedział o tym R. W. i M. R. , oni to negatywnie ocenili. Świadek J. B. (1) przeoczył, że sam akceptował dla M. K. (1) faktury, co wynika z zeznań świadka J. W.. Skoro dyskutował z pozwanym na różne tematy , w tym na temat serwisu, miał z nim normalne relacje, dziwnym jest , że nigdy nie zapytał o to, że musi zasadniczo potwierdzać jakąś fikcję na fakturach wystawianych przez M. K. (1). Zeznania tego świadka w istotnych zakresach nie są wiarygodne, nacechowane wyraźną niechęcią do strony pozwanej i tak jak podnosił pozwany, mogło to wynikać z faktu, że pozwany nie poparł kandydatury świadka na stanowisko prezesa spółki (...). Świadek , wbrew dokumentom , zeznaniom pozwanego, zeznaniom świadków S. B. i R. W. sugerował, że wykonywanie usług serwisowych przez MARCOM było ukrywane przed (...). Trudno jednak przyjąć, nawet bez zeznań świadków, że w profesjonalnym obrocie gospodarczym można coś ukryć przed kontrahentem przez 18 lat, tym bardziej, że usługi serwisowe MARCOM były oficjalnie oznakowane (samochody, pracownicy, wystawiano faktury) i wykonywane bezpośrednio w spółce (...).

Nie można przeoczyć, że na treść zeznań świadków M. R., S. B., czy J. B. (1) może wynikać z obawy o utratę pracę, obecności na sali rozpraw A. D., który przysłuchiwał się zeznaniom. Diametralnie różne są w swej treści te zeznania od zeznań świadków J. W., R. W., które korespondowały z zeznaniami pozwanego, z zeznaniami świadka M. K. (1) oraz z dokumentacją złożoną do akt sprawy przez stronę pozwaną.

Świadek S. B. sprzecznie zeznawała niż świadek R. W. , który twierdził, że zwolnił S. P. bo był niezadowolony z jego tłumaczeń , zaś S. B. twierdziła, że nie opłacało się utrzymywać tłumacza na etacie, bowiem taniej wychodziło zatrudnienie biura tłumaczeń. Zeznania świadka R. W. w tej części korespondują z zeznaniami pozwanego, który również wskazywał na konieczność poprawiania przez M. K. (1) tłumaczeń S. P..

Nadto, należy podkreślić, że treść zeznań świadka M. K. (1), jej wiedza na temat funkcjonowania spółki (...), oferowanych produktów, działów spółki, same w sobie przeczą twierdzeniom strony powodowej o braku pracy tej osoby na rzecz (...). Trudno przyjąć w świetle logiki, doświadczenia życiowego, że świadek M. K. (1) wyuczyła się odpowiedzi na pytania stron, szczególnie strony powodowej, wiedziała o co zapyta strona powodowa. Zapewne bez wiedzy i rzeczywistej pracy, te zeznania nie byłyby treścią merytoryczną i to w czasie ponad 3 godzin zeznawania (zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 3 czerwca 2022r. k. 756v-757v czas 00:12:32-03:43:47).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Odnosząc się do najistotniejszych z punktu rozstrzygnięcia kwestii należy podnieść, że :

Zgodnie z **art. 201 § 1 k.s.h.** zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. Zarząd składa się z jednego albo większej liczby członków (art.201 § 2 k.s.h.). Do zarządu mogą być powołane osoby spośród wspólników lub spoza ich grona (art.201 § 3 k.s.h.). Członek zarządu jest powoływany i odwoływany uchwałą wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej art. 201 § 4 k.s.h.).

Uchwała wspólników lub umowa spółki może określać wymagania jakie powinni spełniać kandydaci na stanowisko członka zarządu (art. 201 § 5 k.s.h.).

Zarząd jest organem **obligatoryjnym** w spółce z o.o., jego powołanie jest jednym z wymogów powstania spółki z o.o. (art. 163 pkt 3 k.s.h.).

Jak podkreśla doktryna, prowadzenie spraw spółki obejmuje realizację **stosunków wewnętrznych**, które ogranicza się, co do zasady, do czynności faktycznych, organizacyjnych. Natomiast, reprezentacja spółki polega na składaniu i przyjmowaniu w imieniu spółki oświadczeń woli (por. W. Popiołek, w: W. Pyziół, KSH. Komentarz, 2008, art. 201).

Wzgląd na użyte w czasie teraźniejszym sformułowanie "prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę" uzasadnia tezę, że czynności te mają charakter permanentny (ciągły), co uwydatnia sygnalizowane już twierdzenie, że zarząd jest organem zajmującym się **bieżącą (codzienną) działalnością** spółki. W dalszej kolejności prowadzi to do konkluzji, że sposób sformułowania art. 201 § 1 k.s.h. stanowi podstawę do uznania zasady domniemania kompetencji zarządu. Taki też pogląd jest powszechnie przyjmowany przez doktrynę (por. . R. Pabis, w: J. Bieniał i in., KSH. Komentarz, 2012, art. 201, Nb 5; A. Szajkowski, M. Tarska, A. Szumański, w: S. Sołtysiński i in., KSH. Komentarz, t. 2, 2005, s. 451; W. Popiołek, w: W. Pyziół, KSH. Komentarz, 2008, art. 201; J.P. Naworski, w: R. Potrzyszcz, T. Siemiątkowski, KSH. Komentarz, t. 2, 2011, art. 201; M. Rodzyńkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, art. 201; J. Strzępka, E. Zielińska, w: J.A. Strzępka, KSH. Komentarz, 2012, art. 201, Nb 2). Domniemanie to jest **wzruszalne** przez wykazanie (stwierdzenie) kompetencji innego organu do działania w danym zakresie, mowa tu zwłaszcza o czynnościach ze sfery reprezentacji.

Ustalone okoliczności sprawy wskazują, co jest poza sporem, że pozwany T. K. (1) wykonywał funkcje organu spółki- zarządu, którego był prezesem najpierw w Spółce (...), a następnie w Spółce (...)- **łącznie przez około 20 lat.**

Prowadził sprawy spółki i reprezentował Spółkę jednoosobowo i przez ten okres doszło do:

- rozwoju spółki,
- poszerzenia oferty oferowany produktów ,
- rozwoju działu łożysk, dysz, sprzęzarek,
- poszerzenia współpracy z kontrahentami zagranicznymi (oprócz W., A., USA, Szwecja),
- uczestnictwa w targach i konferencjach międzynarodowych,
- wzrostu zatrudnienia z kilku do około 50 osób,
- poprawiania wyników finansowych i osiągania coraz lepszych zysków z roku na rok.

Przez okres 20 lat pod adresem pozwanego ze strony udziałowca większościowego Spółki PPHU (...) reprezentowanej przez A. D. nie pojawiały się żadne zarzuty po adresem pozwanego o naruszenie przepisów Kodeksu spółek handlowych, czy umowy spółki, o złe prowadzenie spraw spółki, błędy przy reprezentacji spółki, przekraczanie kompetencji przez zarząd, złe wyniki finansowe, błędne decyzje inwestycyjne, czy kadrowe, niegospodarność, wyprowadzanie pieniędzy ze spółki.

Wszyscy świadkowie, także ci zawnioskowani przez stronę powodową wskazywali zgodnie, że pozwany miał dobre relacje z pracownikami, był dobrym prezesem zarządu Spółki, dbał o rozwój spółki i wynik finansowy.

Udziałowiec większościowy (...) spółka PPHU (...) reprezentowana przez prezesa zarządu A. D. darzyła zaufaniem pozwanego, nie korzystała z prawa kontroli wspólnika spółki, a przez 20 lat pozwany uzyskiwał absolutorium jako zarząd spółki.

Konflikt między wspólnikami powstał w momencie, gdy A. D. uzyskał wiedzę na temat zysków z działalności operacyjnej spółki (...) – zysków z wykonywania serwisu urzędzeń spółki (...).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań pozwanego, zeznań świadków: M. R., J. B. (1), R. W., M. K. (1), wykazał że usługi serwisowe były wykonywane przez MARCOM od około 18 lat, pracownicy o tym wiedzieli, w ostatnich latach MARCOM fakturowało na swoją rzecz całość usługi serwisowej, po uprzednim zakupie części do serwisu od (...). Samochody MARCOM podjeżdżały do Spółki (...), pracownicy MARCOM wykonywali usługi serwisowe dla (...), w spółce (...) tym zakresem obowiązków zajmował się syn A. D.. Były też w spółce (...) dyskusje między R. W., J. B. (1) a pozwanym na temat opłacalności utrzymywania serwisu w spółce (...), kosztów z tym związanych. Cała dokumentacja księgową był prowadzona w spółce (...) w sposób prawidłowy, a czynności księgowania i dokumenty do sprawozdania finansowego przygotowywał zaufany pracownik A. D., J. W., który również był księgowym spółki (...).

Jak wynika z powyższego, trudno twierdzić, że A. D. nie wiedział o wykonywaniu usług serwisowych przez spółkę (...) i to przez 18 lat, tym bardziej, że rodzaj działalności operacyjnej i zyski z danego rodzaju działalności jasno wynikają ze sprawozdania finansowego (zysk ze sprzedaży urzędzeń).

W świetle logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego nie można przyjąć za wiarygodne twierdzeń A. D., że wykonywanie usług serwisowych przez spółkę (...) było przed nim ukrywane, tym bardziej, że pozwany informował drugiego ze wspólników, o tym, że serwis będzie działał na zasadzie outsourcingu. Pozwany musiał mieć na to zgodę wspólnika, bowiem zmieniał się przedmiot działalności operacyjnej spółki (...). Problemem, zatem nie był tak jak trafnie ocenił pozwany fakt, że inny podmiot wykonuje serwis, tylko że zysk z tej działalności jest ponad milionowy, większy niż ze sprzedaży urzędzeń (...), przy czym drugi ze wspólników przeoczył, że wynik finansowy wynika z nakładu pracy i środków w spółce (...) przez 18 lat. A. D. zarzucając wyprowadzenie serwisu, a przez to zmniejszenie zysków (...) nie przedstawił żadnej ekspertyzy z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, jakie nakłady, koszty spółka (...) i w jakim okresie czasu musiałby ponieść, by doprowadzić do rozbudowy serwisu i osiągnięcia zysków na poziomie spółki (...). Być może pretensje okazałyby się zupełnie nieuzasadnione. Jednakże wykazanie powstania z tego tytułu szkody dla (...) byłoby utrudnionym zadaniem dowodowo.

Nie ulega w ocenie Sądu wątpliwości, że spór o zyski z usług serwisowych i chęć przejęcia tej spółki przez udziałowca większościowego w (...) spółki (...) to prawdziwe tło konfliktów, nie zaś zatrudnienie żony przez pozwanego. Matematyczne przeliczenie wynagrodzenia M. K. (1) przez kolejne lata i utożsamianie tej kwoty ze szkodą jest zapewne rzeczą prostszą, niż wykazywanie szkody dla (...) z powodu zaprzestania wykonywania usług serwisowych.

Nie można przeoczyć, że w przedmiotowej sprawie pozwany został członkiem zarządu i prezesem zarządu spółki będąc **jednocześnie wspólnikiem spółki**. Wejście wspólników do zarządu ma zawsze swoje konsekwencje, stwarza to nie tylko możliwość **zaoszczędzenia kosztów**, jakie trzeba by ponieść przy zaangażowaniu osób trzecich (wynagrodzeniu dla takich osób), ale aktywizuje **wspólnika** w strukturze spółki, których rola z definicji jest przecież pasywna. W ten sposób wspólnicy są bliżej spraw spółki, co osłabia znaczenie kapitałowego charakteru ich zaangażowania się w jej byt, a uwydatnia więź osobistą ze spółką. Przy połączeniu pozycji prezesa spółki i jednocześnie wspólnika tej spółki trudniej jeszcze wykazać, że członek zarządu – prezes podejmuje działania i to w sposób świadomy, by narażać spółkę na szkodę, nie bacząc na to, że wynik finansowy, aktywa, pasywa, majątek spółki decyduje o wartości rynkowej przypadających mu udziałów w spółce kapitałowej. Należałoby zatem przyjąć, że pozwany przez dwadzieścia lat aktywnie drenował spółkę, narażając ją na straty lub na nieosiągnięcie zysków, które można byłoby osiągnąć bez

ryzyka gospodarczego lub nadmiernych nakładów. Zebrany w sprawie materiał dowodowy zaprzecza ewidentnie tej tezie.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 209 k.s.h. w przypadku sprzeczności interesów spółki z interesami członka zarządu, jego współmałżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia oraz osób, z którymi jest powiązany osobiście, członek zarządu powinien ujawnić sprzeczność interesów i wstrzymać się od udziału w rozstrzyganiu takich spraw oraz może żądać zaznaczenia tego w protokole.

Przepis art. 209 k.s.h. **nie może zostać ograniczony czy wyłączony** w umowie spółki lub w uchwale zgromadzenia wspólników, ma charakter bezwzględnie obowiązujący oraz wyjątkowy, który nie podlega wykładni rozszerzającej (por. M. Rodzyńkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, art. 209, z powołaniem się na: R. Pabis, Spółka z o.o., 2006, s. 233; tenże, w: J. Bieniak i in., KSH. Komentarz, 2012, art. 209, Nb 1 i 4; J.A. Strzępka, E. Zielińska, w: J.A. Strzępka, KSH. Komentarz, 2012, art. 209, Nb 1).

Sprzeczność interesów zaistnieje, jeżeli w związku z realizacją danej sprawy członek zarządu, jego współmałżonek, krewni i powinowaci do drugiego stopnia oraz osoby, z którymi członek zarządu jest powiązany osobiście, mają **odnieść korzyść kosztem spółki**. Korzyści odnoszonej przez te osoby odpowiadają ciężary po stronie spółki, ewentualnie korzyści odnoszonej przez te osoby odpowiada korzyść spółki, która nie jest jednak ekwiwalentna wobec korzyści tych pierwszych lub której zakres jest zależny od uznania tych osób. Brak ekwiwalentności jest stwierdzany według oceny zobiektywizowanej, do tego, że bardziej chodzi tu o stratę spółki aniżeli korzyść osób z art. 209 k.s. (por. M. Rodzyńkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, art. 209; A. Kidyba, Spółka z o.o., 2009). W piśmiennictwie skonstatowano, że sprzeczność interesów zachodzi, gdy: osoby wskazane w art. 209 k.s.h. są pośrednio albo bezpośrednio zainteresowane w sprawie; osoby wskazane w art. 209 k.s.h. odnieść mają korzyść nie tylko majątkową; ma realny charakter (zagrożenie wystąpienia tej sprzeczności jest realne); dana czynność jest niekorzystna dla członka zarządu, a korzystna dla spółki i odwrotnie; przy rozstrzyganiu danej sprawy członek zarządu nie będzie obiektywny (por. A. Kidyba, Spółka z o.o., 2009; A. Szajkowski, M. Tarska, w: S. Sołtysiński i in., KSH. Komentarz, t. 2, 2005, s. 522; M. Rodzyńkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, art. 209; J.P. Naworski, w: R. Potrzeńcz, T. Siemiątkowski, KSH. Komentarz, t. 2, 2011, art. 209; W. Popiołek, w: W. Pyziół, KSH. Komentarz, 2008, art. 209; R. Pabis, w: J. Bieniak i in., KSH. Komentarz, 2012, art. 209, Nb 5)

Rozstrzyganie spraw obejmuje zarówno czynności **ze sfery wewnętrznej (prowadzenie spraw spółki), jak i czynności ze sfery zewnętrznej (reprezentowanie spółki)** – (por. M. Rodzyńkiewicz, w: M. Rodzyńkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, art. 209; J.P. Naworski, w: R. Potrzeńcz, T. Siemiątkowski, KSH. Komentarz, t. 2, 2011, art. 209; M. Litwińska-Werner, KSH. Komentarz, 2007; A. Szajkowski, M. Tarska, w: S. Sołtysiński i in., KSH. Komentarz, t. 2, 2005, s. 522.).

Nakaz (sugestia) powstrzymania się od udziału w rozstrzyganiu danej sprawy sprowadza się zatem do tego, aby – w sytuacji objętej hipotezą art. 209 k.s.h. **dany członek zarządu nie wpływał na procesy decyzyjne i samą decyzję spółki**.

W spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z jednoosobowym zarządem powstrzymanie się od podejmowania decyzji i rozstrzygania sprawy wiąże się z zawiadomieniem wspólników spółki i np. poddaniem pod głosowanie danej kwestii na zgromadzeniu wspólników .

Czynność dokonana z naruszeniem nakazu wynikającego z art. 209 k.s.h. **nie jest nieważna i wiąże spółkę**. Niemniej członek zarządu **naraża się na odpowiedzialność w trybie art. 293 § 1 k.s.h.** Użycie zwrotu "powinien" prowadzi do wniosku, że w ramach komentowanej normy ustawodawca w istocie wyraża wobec członków zarządu sugestię (zalecenie) określonego zachowania – wstrzymania się od rozstrzygania danej sprawy. Jednocześnie nie wprowadza sankcji na wypadek niezastosowania się do tej normy. Pogląd o ważności czynności prawnej mimo naruszenia art. 209 k.s.h. i ewentualnej odpowiedzialności z tego tytułu na podstawie art. 293 § 1 k.s.h. został podzielony przez SN w wyr. z 11.1.2002 r. (IV CKN 1903/00, OSNC 2002, Nr 11, poz. 137), w którym orzeczono, że

umowa zawarta przez członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z naruszeniem nakazu określonego w art. 202 k.h. (art. 209 k.s.h.) nie jest nieważna. Powyższe stanowisko znalazło, także swe potwierdzenie w gronie licznych komentatorów (por. M. Rodzynkiewicz, KSH. Komentarz, 2013, art. 209; J.P. Naworski, w: R. Potrzeszcz, T. Siemiątkowski, KSH. Komentarz, t. 2, 2011, art. 209; K. Kruczałak, KSH. Komentarz, 2014, art. 209; J.A. Strzępka, E. Zielińska, w: J.A. Strzępka, KSH. Komentarz, 2012, art. 209, Nb 3; R. Pabis, w: J. Bieniak i in., KSH. Komentarz, 2012, art. 209, Nb 6; A. Kidyba, Spółka z o.o., 2009; A. Szajkowski, M. Tarska, w: S. Sołtysiński i in., KSH. Komentarz, t. 2, 2005, s. 523).

Jak wynika z powyższego, samo zawarcie umowy (umów) przez pozwanego z żoną M. K. (1) nie prowadzi do nieważności tej umowy (tych umów).

Ustalone okoliczności sprawy wskazują, że:

- prezes PPHU (...) znał osobiście M. K. (1) od ponad 20 lat,
- żona A. D. i M. K. (1) studiowały razem anglistykę,
- A. D. posiadał pełną wiedzę o kompetencjach i wykształceniu M. K. (1) ,
- A. D. wraz z żoną spotykali się z pozwanym i z M. K. (1) towarzysko 1-2 do roku, rozmawiali o funkcjonowaniu Spółki (...), przy tej okazji pozwany informował o pracy i zaangażowaniu żony w funkcjonowanie spółki, ale wspólnik nie wypytywał o szczegóły tej pracy,
- sam A. D. na podstawie umów zlecenia (umów o dzieło) zatrudniał M. K. (1) nie tylko do tłumaczeń teksów, ale także do czynności związanych ze zbieraniem i analizowaniem informacji o potencjalnych kontrahentach, czy konkurentach na rynku sprzedaży i usług związanych z danym produktem,
- sam A. D. w swoich zeznaniach przyznał, że nie wymagał od M. K. (1) szczególnych kompetencji, wiedzy merytorycznej o urządzeniach sprzedawanych przez (...),
- pozwany sam ustalał z A. D., że część pracowników przejdzie ze spółki (...) do spółki (...), znajdując zatrudnienie na takich samych zasadach, w tym M. K. (1),
- A. D. sam przyjął praktykę zatrudnienia członków rodziny w spółce (...) (syn, żona), trudno zatem przyjąć, by inne zasady przyjmował dla pozwanego, tym bardziej, jak sam podkreślał, potrafił przekazać pracownikom udziały w spółce, gdy nie mieli wkładów finansowych na pokrycie tych udziałów,
- pomoc i praca M. K. (1) nie była ukrywana przed pracownikami, tym bardziej, że faktury przez nią wystawiane były księgowane przez J. W. zaufanego pracownika A. D.,
- kontrola z urzędu skarbowego nie wykazała żadnych nieprawidłowości w prowadzeniu dokumentacji, czy rozliczaniu wynagrodzenia M. K. (1), nie żądano przy ryczałcie rozliczenia godzinowego, ani specyfikacji wykonywanych czynności,
- M. K. (1) nie miała swojego biura, czy stanowiska pracy w siedzibie spółki, podobnie jak S. P., który pracował poza spółką (...) i przysyłał tłumaczenia mailowo,
- błędne oznaczenie na fakturach, iż M. K. (1) wykonywała czynności doradcze, nie oznacza, że należy odmówić jej prawa do wynagrodzenia, za wszystkie czynności, które wykonywała dla prezesa zarządu, a tym samym dla spółki (...), a że taką pracę wykonywała, wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie,
- praca M. K. (1) wychodziła poza ramy przysłowiowej pomocy żony dla męża i nie było to incydentalne tłumaczenie maila „raz na jakiś czas”,

- **pozwany, co jest poza sporem, nie miał przez 20 lat żadnej asystentki w spółce**, mimo zatrudnienia asystentów dla J. B. (1) i R. W., łączny koszt zatrudnienia asystentów wynosił do 15.000 zł,

- pozwany nadzorował 3 działy, sam prowadził dział sprzęzarek, prowadził sam sprawy spółki i reprezentował ją na zewnątrz, prace po godzinie 15 wykonywał w domu, a jak przyznały M. R. , S. B. miał skrzynkę pełną maili i nie zdążył odpisywać na wszystkie. Poza sporem jest, że Spółka miała kontrahentów zagranicznych, rozwój wymagał cały czas śledzenia konkurencji na rynku, jej produktów, parametrów, oferowanych usług, prowadzenia rozmów, pisania pism, odpowiadania na maile, reklamacje, sprawdzania poprawności tłumaczeń S. P., płynnego posługiwania się językiem angielskim na odpowiednim poziomie językowym. Pozwany mówił w języku angielskim, było to słownictwo pozwalające na komunikację w stopniu podstawowym, a nie prowadzenie korespondencji na odpowiednim poziomie w relacjach biznesowych,

- nie można przeoczyć, że pozwany zlikwidował pocztę mailową w swoim służbowym laptopie i zrobił to przed jego oddaniem w Spółce, doszło też do przeniesienia biura Spółki i zniszczenia 17 ton dokumentów z zasobów archiwalnych. Pozwany i M. K. (1) nie mają dostępu do dokumentów Spółki , sam kurator przyznał, że przez kilka miesięcy porządkował dokumenty Spółki. Trudno w tej sytuacji zarzucić pozwanemu lub M. K. (1), że nie dysponuje oryginałami dokumentów, przedkłada tylko kserokopie, tym bardziej, że nikt nie wymagał przechowywania maili, drobnych tłumaczeń, archiwizowania całości pracy, która faktycznie wykonywała jako asystentka. Gdyby poprosić o dowody pracy asystentów innych pracowników zapewne, nie byłoby materialnych dowodów wielu aktywności np. zapisu ile godzin czytano strony internetowe innych spółek i szukano informacji,

- pozwany nie wyprowadzał poprzez wynagrodzenie żony pieniędzy ze spółki, bowiem przeczy temu okres zatrudnienia M. K. (1), o wiele krótszy niż pozwanego (nie odeszli razem ze Spółki), a i fakt, że pozwany w Spółce nie zatrudnił dla siebie asystentki . Pozwany zatem nie narażał Spółki na koszty raz poprzez zatrudnienie dla siebie asystentki lub dwóch na etacie a z drugiej strony na zatrudnienie na umowę zlecenia własnej żony,

- wynagrodzenie M. K. (1) nie odbiegało od wynagrodzenia innych asystentów, mimo wyższych kompetencji językowych, zapewne wykształcenia, dyspozycyjności poza standardowym czasem pracy.

Nie można zatem mówić o udowodnieniu przez stronę powodową szkody wyrządzonej przez pozwanego spółce (...) i to w rozmiarze opisywanym w pozwie i związku przyczynowym między szkodą a naruszeniem przez pozwanego umowy spółki z o.o. lub przepisów k.s.h. i k.c.

Należy zauważyć, że brak jest ustawowej definicji szkody. Natomiast charakterystyczne jest mianowicie to, że w judykaturze od dawna wyraźnie widać tendencję do odchodzenia od klasycznego i tradycyjnego rozumienia szkody, zgodnie z którym szkoda to uszczerbek majątkowy w dobrach poszkodowanego, powstały wbrew jego woli. Szkodą jest uszczerbek majątkowy w prawnie chronionych dobrach majątkowych, wyrażający się w różnicy między stanem tych dóbr, jaki istniał i jaki mógłby istnieć w normalnym toku rzeczy, a stanem jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę w postaci uszczuplenia aktywów lub zwiększenia pasywów. (tak SN w orzeczeniach z 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, z 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, opubl. „Izba Cywilna” 12/02 str. 40 oraz z 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, opubl. OSNC 7-8/05 poz.117). Szkodę majątkową wyraża się więc w postaci tzw. teorii różnicy. Porównuje się aktualny stan majątkowy osoby poszkodowanej, z hipotetycznym stanem majątkowym poszkodowanego, który by istniał, gdyby nie nastąpiło zdarzenie powodujące szkodę. Niniejszy Sąd w pełni podziela ten kierunek zmian, ponieważ taka koncepcja szkody o wiele lepiej przystaje do szybko zmieniających się realiów życia oraz w większym stopniu znajduje zastosowanie do zróżnicowanych stanów faktycznych. Teoria różnicy pozwala też na odnalezienie związków pomiędzy różnymi elementami majątku. Jej kompleksowy charakter polega na tym, że bierze się pod uwagę szkodę odniesieniu do całości majątku. Bez zmian pozostało to, że szkoda przejawia się w dwóch postaciach: jako szkoda rzeczywista (damnum emergens) i utrata korzyści (lucrum cessans). Pierwsza postać szkody obejmuje zmniejszenie się aktywów lub powiększenie pasywów. Druga postać szkody oznacza stan, w którym aktywa nie ulegają powiększeniu, a pasywa pomniejszeniu.

Sposób naprawienia szkody został określony w art. 363 § 1 k.c. Poszkodowany ma tutaj wybór czy żądać przywrócenie stanu poprzedniego, czy też zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej. W pierwszej kolejności następuje restytucja naturalna, ale jeżeli jest to niemożliwe w grę wchodzi świadczenie pieniężne. W niniejszej sprawie powódka wyraźnie określiła swoje żądania, dochodząc odszkodowania pieniężnego ze względu na charakter sprawy.

Wysokość odszkodowania zależy od dwóch czynników. Po pierwsze jest to miernik jaki przyjmuję się dla określenia wysokości szkody. Po drugie znaczenie ma chwila, jaką uważa się za odpowiednią do przeprowadzenia wyliczenia. Miernikiem wartości szkody są obowiązujące ceny, czyli decyduje wartość rynkowa rzeczy. Zgodnie z art. 363 § 2 k.c. jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. Poza tym odszkodowanie ustala się według stanu na dzień wyrządzenia szkody.

Według powoda, szkoda spółki (...) przejawia się w kwocie zapłaconej M. K. (1) za wykonywanie usług, których faktycznie dla spółki nie świadczyła, co jest twierdzeniem sprzecznym z ustalonym stanem sprawy .

W ocenie Sądu, nie można mówić o nienależytym wykonaniu przez pozwanego umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością , naruszeniu przez niego przepisów k.s.h. lub powstaniu po jego stronie podstaw do przypisania zawinionego, bezprawnego działania na gruncie odpowiedzialności deliktowej (art. 415 k.c.) lub kontraktowej (art. 471 k.c.) z kodeksu cywilnego.

Nie ma szkody pod stronie (...) i nie istnieje związek przyczynowy między szkodą , a działaniem pozwanego, któremu strona powodowa bezzasadnie przypisuje zawinienie i bezprawność działania.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Ustawodawca przyjął więc teorię przyczynowości adekwatnej. Związek przyczynowy zachodzi tylko wtedy, gdy w łańcuchu wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki. W pierwszej kolejności bada się, czy w ogóle pomiędzy kolejnymi faktami istnieją obiektywne powiązania, co oznacza ustalenie, czy dany fakt będący przyczyną był koniecznym warunkiem wystąpienia innego faktu określanego jako skutek. Następnie wyjaśnia się, czy to powiązanie można traktować normalne, typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy, a więc nie będące rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności. Ocena czy skutek jest normalny, powinna być oparta na całokształcie okoliczności sprawy oraz wynikać z zasad doświadczenia życiowego i zasad wiedzy naukowej, specjalnej. (tak SN w orzeczeniu z 2 czerwca 1956 r., 3 CR 515/56, opubl. OSN 1/57 poz. 24).

W niniejszej sprawie , A. D. posiadał wiedzę na temat rodzaju aktywności M. K. (1) dla Spółek (...). Mógł sobie nie zdawać sprawy ze szczegółów tej pracy i poziomu wynagrodzenia, co nie zmienia jednak faktu, że taka praca była wykonywana, powinna być wynagradzana, a poziom wynagrodzenia nie odbiegał od wynagrodzenia asystenta w tej spółce.

Skoro strona powodowa przy zaoferowanym materiale dowodowym przez stronę pozwaną potwierdzającym wykonywanie różnych czynności przez M. K. (1) nadal twierdziła, że ta praca nie powinna być objęta ryczałem na poziomie 5000 zł miesięcznie, to powinna złożyć wnioski dowodowe (art. 6 k.c.), by wykazać inny poziom wynagrodzenia, za tego rodzaju usługi- prace (np. dane z GUS wynagrodzenie pomocy biurowej, sekretarki, asystentki itp. w poszczególnych okresach czasu). Strona powodowa tej aktywności dowodowej nie wykazała.

Cały zgromadzony materiał dowodowy w sprawie nie pozwala też zarzucić pozwanemu, by przy wykonywaniu umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie dokładał należytej staranności w prowadzeniu spraw spółki, jej reprezentacji.

Przepis art. 354 § 1 k.c. stanowi, że obowiązkiem dłużnika jest wykonać zobowiązanie **zgodnie z jego treścią**. Chodzi więc o wszelkie powinności, jakie na dłużnika nakłada zdarzenie, które kreuje zobowiązanie (np. umowa, orzeczenie sądu, przepis prawny), oraz nakazy wyznaczone przez normy prawne, właściwe dla danego zdarzenia.

Jednak nie zawsze czynności i przepisy prawne oznaczają powinne zachowania dłużnika dostatecznie precyzyjnie i możliwe jest ustalenie dla odmiennych zachowań ich zgodności z treścią zobowiązania. Stąd przepis art. 354 § 1 k.c. uzupełnia to podstawowe kryterium oceny zachowań dłużnika o dalsze: zgodność z celem społeczno-gospodarczym zobowiązania, z zasadami współżycia społecznego oraz z ustalonymi zwyczajami, o ile takie istnieją. Służą one dookreśleniu powinnego zachowania, nakazanego treścią stosunku prawnego. Słuszny jest pogląd, że wzorce zachowań zrekonstruowane przy zastosowaniu tych kryteriów nie mogą zatem pozostawać w sprzeczności z treścią zobowiązania (por. M. Safjan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, art. 354, nb 7).

Wskazane w przepisie art. 354 k.c. kryteria oceny sposobu wykonania zobowiązania odwołują się do reguł pozaprawnych, aby zapewnić wykonanie zobowiązania w sposób, który nie tylko zapewni wierzycielowi osiągnięcie zamierzonego przez niego celu, i tym samym zaspokojenie jego interesu (zgodność z celem społeczno-gospodarczym), ale ta realizacja nastąpi z uwzględnieniem także innych aspektów, zwłaszcza etycznych (zgodność z zasadami współżycia społecznego oraz ustalonymi zwyczajami).

Społeczno-gospodarczy cel leży poza treścią zobowiązania. Może być uzgodniony przez strony umowy i ma wówczas pierwszeństwo przed typowym (obiektywnym) celem danego zobowiązania. Jeżeli jednak strony umowy nie przekazały informacji i ocen co do pożądanego stanu rzeczy, któremu zobowiązanie ma służyć, albo umowa nie jest źródłem danego stosunku obligacyjnego, wówczas kryterium oceny jest stan rzeczy normalnie powstały przy wykonaniu zobowiązania danego typu (por. bliżej Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, s. 76–77; M. Safjan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, art. 354, nb 8–9).

Rola zwyczajów jako kryteriów oceny należytego wykonania zobowiązania jest bardzo ograniczona i zauważalna właściwie tylko w obrocie profesjonalnym, zwłaszcza międzynarodowym. Przy ustalaniu wzorca należytego zachowania dłużnika trzeba wówczas uwzględnić pewne pozaprawne reguły postępowania w oznaczony sposób w określonej sytuacji, utrwalone i powszechnie akceptowane w danej grupie społecznej (środowisku, branży), do której przynależą obie strony stosunku obligacyjnego.

Zgodnie z przepisem art. 354 § 2 k.c., przy wykonywaniu zobowiązania powinien z dłużnikiem współdziałać wierzyciel i dla oceny wykonania tego obowiązku należy stosować te same kryteria, które służą określeniu wzorca należytego zachowania dłużnika, ujęte w art. 354 § 1 k.c. Zakres obowiązku współdziałania określa treść zobowiązania. Może się on ograniczać do niepodejmowania działań, które uniemożliwiłyby spełnienie świadczenia przez dłużnika, może jednak polegać na pewnej aktywności, jak odbiór świadczenia czy inne jeszcze bardziej ściśle współdziałanie, na przykład przygotowanie pomieszczeń, udostępnienie środków transportu, materiałów, urządzeń albo osób (celem pozwania, przymiarki, szkolenia itp.).

Obowiązek współdziałania z dłużnikiem leży w interesie wierzyciela, gdyż służyć ma wykonaniu zobowiązania, a więc zaspokojeniu interesu wierzyciela, i z tego względu nie wiąże się z możliwością wyegzekwowania go, wbrew jego woli, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Skutkiem naruszenia tego obowiązku jest zazwyczaj zwłoka wierzyciela i jego odpowiedzialność za powstałą szkodę (art. 486 k.c.), możliwość złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego (art. 467 pkt 4 k.c.) oraz inne skutki, określone w przepisach szczególnych (np. art. 549 i 551 k.c.).

Odnosząc powyższe przepisy do ustalonego stanu faktycznego w sprawie, należy stwierdzić, że pozwany swoim zachowaniem nie naruszył art. 354 k.c., wykonując postanowienia zawartej umowy spółki kapitałowej i brak jest w niniejszej sprawie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Poza sporem jest to, że:

- Spółka nigdy nie była narażona na upadłość,
- Spółka nie uczestniczyła w procesach sądowych jako dłużnik,

- pozwany nie ograniczał zatrudnienia, a wręcz przeciwnie, rozwijał poszczególne działy, zatrudnienie znalazło prawie 50 osób,

- Spółka powiększała swoje zyski nawet bez usług serwisowych,

- pozwany chcąc uniknąć paraliżu Spółki przy konflikcie wspólników, pozostawił pełnomocnictwa innym pracownikom. Próba marginalizacji jego roli jako wspólnika i narastanie konfliktu spowodowało, że pozwany zaczął preferować opcję likwidacji spółki i nie powoływania kolejnego zarządu.

Nie można przeoczyć, że w spółce kapitałowej obowiązuje zasada równości, zgodnie z **art. 174 § 1 k.s.h.**, jeżeli ustawa lub umowa spółki nie stanowi inaczej, **wspólnicy mają równe prawa i obowiązki w spółce.**

Pozwany należycie wykonywał swoje prawa i obowiązki jako wspólnik spółki, prezes zarządu, realizował cel gospodarczy umowy spółki, natomiast jak wynika z ustalonego stanu faktycznego sprawy przez około 20 lat, aktywność wspólnika większościowego była znikoma, by nie powiedzieć żadna, ograniczała się zasadniczo do podpisu pod zatwierdzeniem uchwały w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za dany rok obrachunkowy.

Oprócz braku wskazanych merytorycznych przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, czy deliktowej pozwanego, powództwo podlegało w pierwszej kolejności oddaleniu z innego powodu, braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powodowej. Brak legitymacji zaistniał nie tylko w dacie złożenia pozwu, ale i na datę zamknięcia rozprawy.

Zgodnie z art. 293 § 1 k.s.h. członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator odpowiada wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, chyba że nie ponosi winy.

Członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator powinien przy wykonywaniu swoich obowiązków dolożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności (art. 293 § 2 k.s.h.)

W myśl art. 295 § 1 k.s.h., jeżeli spółka nie wytoczy powództwa o naprawienie wyrządzonej jej szkody **w terminie roku od dnia ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę**, każdy wspólnik może wnieść pozew o naprawienie szkody wyrządzonej spółce.

Na żądanie pozwanego, zgłoszone przy pierwszej czynności procesowej, sąd może nakazać złożenie kaucji na zabezpieczenie pokrycia szkody grożącej pozwanemu. Wysokość i rodzaj kaucji sąd określa według swojego uznania.

W przypadku niezłożenia kaucji w wyznaczonym przez sąd terminie pozew zostaje odrzucony (§ 2).

Na kaucji służy pozwanemu pierwszeństwo przed wszystkimi wierzycielami powoda (§ 3)

Jeżeli powództwo okaże się nieuzasadnione, a powód, wnosząc je, działał w złej wierze lub dopuścił się rażącego niedbalstwa, obowiązany jest naprawić szkodę wyrządzoną pozwanemu (§ 4).

Należy zauważyć, że wynikający z art. 293 k.s.h. zakres odpowiedzialności członków zarządu wobec spółki za szkodę wyrządzoną ich zawinionym działaniem/zaniechaniem sprzecznym z prawem lub umową spółki jest kontrowersyjny – w tym zakresie wykształciły się tu trzy stanowiska.

Członek zarządu odpowiada na podstawie art. 293 k.s.h., jedynie wtedy gdy swoim zachowaniem naruszył przepis prawa lub postanowienie umowy spółki. Oznacza to praktyczne wyłączenie odpowiedzialności członków zarządu za skutki ich decyzji gospodarczych, co znacznie ogranicza ich odpowiedzialność odszkodowawczą (jest to nurt dominujący głównie w orzecznictwie m.in. wyr. SN z 9.2.2006 r., V CSK 128/05, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 18.8.2011 r., I ACA 54/11, Legalis; także: J. Strzępka, E. Zielińska, komentarz do art. 293, [w:] J. Strzępka (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Legalis/el. 2015; i jak się zdaje: A. Szajkowski, M. Tarska, A. Szumański,

komentarz do art. 293, [w:] S. Sołtysiński i in. (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Lex/el. 2014; M. Rodzyńkiewicz, komentarz do art. 293, [w:] M. Rodzyńkiewicz, Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Lex/el. 2014, przy czym uważa on, że członek zarządu odpowiada jednak względem spółki za nieudolne wykonywanie czynności, tyle że na podstawie łączącego go i spółkę stosunku prawnego; K. Strzelczyk, komentarz do art. 293, [w:] R. Potrzeszcz, T. Siemiątkowski (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Lex/el. 2011).

Członek zarządu odpowiada na podstawie ww. przepisu, gdy jego działanie/zaniechanie jest niestaranne bez względu na to, czy naruszył prawo/umowę spółki, gdyż obowiązek starannego wykonywania mandatu jest ustawowym elementem stosunku organizacyjnego istniejącego na podst. art. 201 KSH (a dla S.A. – art. 368 k.s.h.) między nim a spółką (por. A. Opalski, komentarz do art. 483, [w:] A. Opalski (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Legalis/el. 2016; S. S., Za jakie błędy opowiada prezes, (wywiad), R. z 11.10.2011 r., s. C3; M.T. K., Glosa do komentowanego wyroku, OSP 2016, Nr 10, poz. 95; jak się wydaje: R. P., komentarz do art. 293, [w:] J. B. i in. (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, L./el. 2015 – choć neguje on wprost komentowany wyrok).

Stanowisko SN w wyroku **z 24.7.2014 r. (II CSK 627/13) wskazuje, że** członek zarządu odpowiada za szkodę, jeżeli jego zawinione zachowanie jest sprzeczne z prawem/umową spółki, przy czym niestaranne prowadzenie spraw spółki/jej reprezentacja jest równoznaczne z naruszeniem art. 201 § 1 (dla S.A. – 368 § 1) k.s.h. co oznacza, że członkowie zarządu ponoszą odpowiedzialność za skutki swoich decyzji gospodarczych. Według SN „przy podejmowaniu decyzji dotyczących prowadzenia spraw spółki członek zarządu powinien się kierować wyłącznie jej interesem, a zawinione działania dokonane z przekroczeniem granic ryzyka gospodarczego są sprzeczne z interesem spółki i jako naruszające ogólny nakaz określony w art. 201 k.s.h. uzasadniają odpowiedzialność członka zarządu na podstawie art. 293 § 1 k.s.h.” (zob. uzasadnienie do wyroku **SN z 24.7.2014 r., II CSK 627/13**, ; podobnie T. Szczerowski, komentarz do art. 293, [w:] Z. Jara (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Legalis/el. 2016).

Z taką wykładnią wprost polemizuje jednak SA w W. w ww. wyroku argumentując, że to stanowisko mogłoby „prowadzić do występowania w obrocie prawnym nieograniczonej liczby powództw kierowanych przez spółki lub wspólników (na podstawie art. 295 KSH), które opierałyby się wyłącznie na negatywnej ocenie aktywności członków zarządu wynikającej z ich „nieskuteczności” w zarządzaniu sprawami spółki, w szczególności, wyrażanej przez ich następców na stanowiskach kierowniczych” (zob. uzasadnienie do wyroku).

W doktrynie powszechnie przyjmuje się, że wspólnicy mogą wytoczyć powództwo **z art. 295 k.s.h. , nawet wtedy gdy udzielono absolutorium członkowie zarządu, o** ile skwitowanie nastąpiło w związku z przedstawieniem niepełnych/nierzetelnych danych (por. A. Szajkowski, M. Tarska, A. Szumański, komentarz do art. 231, [w:] S. Sołtysiński i in. (red.), Kodeks...; M. Stanik, komentarz do art. 231, [w:] Z. Jara (red.), Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, Legalis/el. 2016; J. S., E. Z., komentarz do art. 231, [w:] J. S. (red.), Kodeks...; A. K., komentarz do art. 321, [w:] A. K. (red.), Komentarz art. do 1–300, Kodeks Spółek Handlowych, Lex/el. 2016). Istotą komentowanego wyroku jest to, że SN wprost potwierdził prawo wspólnika do actio pro socio przeciw członkowi zarządu, nawet jeżeli głosował za absolutorium w przypadku, gdy nie miał on świadomości, że członek zarządu nie ujawnił wszystkich faktów/dokumentów dot. sytuacji spółki. W konsekwencji, w toku takiego procesu wspólnik dochodzi ochrony praw spółki, a nie swoich, w związku z czym członek zarządu nie może skutecznie bronić się zarzutem z art. 5 k.c.. Przyjęte przez SN stanowisko potwierdza treść art. 296 k.s.h., który nie czyni rozróżnienia między wspólnikami głosującymi za albo przeciw udzieleniu absolutorium (aprobująco: M. Stanik, komentarz do art. 231, [w:] Z. Jara (red.), Kodeks...).

Jak wskazuje się w komentarzach do k.s.h. największe wątpliwości budzi kwestia charakteru legitymacji czynnej do wytoczenia actio pro socio. W doktrynie dominuje stanowisko, że **art. 295 § 1** i **art. 486 § 1** k.s.h. przyznają określonym w nich podmiotom legitymację procesową, ponieważ wytaczają one powództwo w imieniu własnym, ale na rzecz spółki. W związku z tym wyrażane są podglądy, że actio pro socio opiera się na konstrukcji podstawienia procesowego względnego (substytucji).

Należy jednak odnotować, że w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 12.12.2012 r. stwierdzono, że wspólnik występujący z actio pro socio ma nie tylko legitymację procesową (wynikającą z **art. 295 § 1** k.s.h.), ale i jednocześnie legitymację

materialną, „ze względu bowiem na łączący go ze spółką stosunek członkostwa ma własny interes prawny w domaganiu się sądowej ochrony praw podmiotowych przysługujących spółce”. W uzasadnieniu tej tezy Sąd Najwyższy odwołał się do swej wcześniejszej uchwały z 23.2.2005 r., przedstawiając takie jej rozumienie, w myśl którego ratio legis powództwa z art. 295 § 1 k.s.h. polega na tym, że „każdy wspólnik ma interes prawny w uzyskaniu orzeczenia zasądającego odszkodowanie, które zrekompensuje uszczerbek w majątku spółki, a tym samym chroniony jest także interes prawny wszystkich wspólników, gdyż chronione są ich prawa. Nie jest to więc jedynie legitymacja procesowa zmierzająca do ochrony praw cudzych”.

W konsekwencji w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z 12.12.2012 r. stwierdzono, że powództwo wytoczone na podstawie art. 295 § 1 k.s.h. przez wspólnika na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w razie jej wykreślenia z rejestru przedsiębiorców podlega oddaleniu, a nie odrzuceniu. Uzasadniono to w ten sposób, że jeśli legitymacja materialna i procesowa zespala się, oddalenie powództwa następuje w istocie z powodu braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, stanowiący „wtórną przyczynę oddalenia powództwa”. Sąd Najwyższy przyjął, że w razie rozwiązania spółki, na rzecz której wytoczono actio pro socio – a zatem w razie utraty przez nią bytu prawnego – powództwo wspólnika nie może zostać odrzucone, ponieważ byłoby to możliwe jedynie wówczas, gdyby legitymacja wspólnika wynikająca z art. 295 § 1 k.s.h. miała charakter tylko procesowy. Tymczasem, w ocenie Sądu Najwyższego ma ona charakter jednocześnie materialny i procesowy.

W podobnym kierunku zmierza uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 6.4.2018 r. Stwierdzono w nim, że prawo żądania przez wspólnika na podstawie art. 295 § 1 k.s.h. naprawienia szkody wyrządzonej spółce stanowi jego uprawnienie organizacyjne współtworzące udział. Legitymacja ta ma charakter „formalny i materialny”, a legitymowany w ten sposób podmiot, nie będąc stroną stosunku prawnego, którego dotyczy sprawa, może żądać jego ochrony, ustalenia lub ukształtowania niezależnie od uprawnień strony tego stosunku, gdyż ma własny interes prawny w jego szeroko rozumianej ochronie. Sąd Najwyższy uznał w konsekwencji, że ze względu na łączący wspólnika stosunek członkostwa wspólnik ma własny interes prawny w domaganiu się sądowej ochrony praw podmiotowych przysługujących spółce.

Trafność przedstawionego stanowiska Sądu Najwyższego budzi w doktrynie jednak poważne wątpliwości – zarówno gdy idzie o przesłanki rozumowania, jak i wnioski. Jeżeli chodzi o te pierwsze, wątpliwe jest przyjęte założenie, że wytaczając actio pro socio, wspólnik realizuje swój interes prawny (ewentualnie, co jeszcze bardziej zaciemnia obraz, interes prawny wszystkich wspólników albo akcjonariuszy). Bardziej uzasadnione wydaje się stanowisko, że w ramach actio pro socio – działając na rzecz spółki – powód chroni jej interes prawny, a przez to realizuje jedynie swój interes ekonomiczny.

Ostatecznie dominujące jest w doktrynie stanowisko, że podmioty uprawnione do wytoczenia actio pro socio mają **legitymację procesową – taką, której źródło stanowi przepis prawa**. Ich legitymacja nie ma zatem charakteru naturalnego, w tym sensie, że nie znajduje uzasadnienia w tym, że zapadły wyrok ma dotyczyć sfery prawnej powoda. Jeszcze wyraźniej niż w przypadku wspólników i akcjonariuszy uwidacznia się to w przypadku uprawnionych w myśl art. 486 § 1 k.s.h. do wytoczenia actio pro socio osób, którym służy „inny tytuł uczestnictwa w zyskach lub podziale majątku” spółki. Samo to sformułowanie sugeruje jedynie ekonomiczny charakter interesu takich powodów.

Trafnie wszyscy komentatorzy podkreślają, że gdyby roszczenia dochodzone w ramach actio pro socio oparte były na twierdzeniu, że przysługują one powodowi, już samo to uzasadniałoby jego legitymację procesową, a zatem art. 295 § 1 oraz art. 486 § 1 k.s.h. byłyby zbędne. ***Samo wprowadzenie tych przepisów przemawia za uznaniem, że rozszerzają one zakres legitymacji procesowej czynnej w stosunku do legitymacji naturalnej (wynikającej z twierdzenia, że to powodowi przysługuje określone uprawnienie lub że jest on podmiotem innej chronionej prawem materialnym sytuacji prawnej, której dotyczy powództwo). Przedmiotowe przepisy nie kreują po stronie wskazanych w nich podmiotów (powodów) odrębnego roszczenia, a jedynie pozwalają im wytoczyć powództwo – w imieniu własnym – na rzecz odrębnego podmiotu, jakim jest spółka. Zatem, z tego punktu widzenia***

można je uznać jedynie za źródło jedynie legitymacji procesowej powodów, a nie ich legitymacji materialnej.

W sukurs temu stanowisku idą także poglądy wyrażane w nowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego. W uzasadnieniu wyroku z 24.7.2014r. stwierdzono, że celem powództwa wniesionego na podstawie art. 295 § 1 k.s.h. jest ochrona interesów spółki, a nie wspólnika.

Wszystko to łącznie przemawia za uznaniem, że w przypadku actio pro socio mamy do czynienia z legitymacją procesową powodów wynikającą jedynie (wprost) z przepisu prawa. Można przyjąć, że chodzi o typową sytuację, w której na podstawie wyraźnego przepisu wymieniony w nim podmiot może wytoczyć powództwo we własnym imieniu na rzecz innego podmiotu, czyli o podstawienie procesowe względne (substytucję). Ma ona charakter z założenia subsydiarny, co wyraźnie uwidacznia się na gruncie art. 295 § 1 i art. 486 § 1 k.s.h., w myśl których określone w nich podmioty (inne niż spółka) mogą wytoczyć powództwo na jej rzecz dopiero wówczas, gdy w ciągu roku z takim powództwem na swoją rzecz nie wystąpi sama spółka.

Spółka PPHU (...) nie dochodzi zatem własnej wierzytelności, wierzytelność przysługuje Spółce (...), zatem powód ma jedynie legitymację procesową, a nie materialnoprawną. Zresztą taki charakter podkreślała strona powodowa, wnosząc o przesłuchanie prezesa spółki (...) w charakterze świadka, nie zaś strony procesu.

Pojawia się zatem pytanie zasadnicze, kiedy doszło do ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę Spółce.

Dniem ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę jest dzień dowiedzenia się spółki o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia (odmiennie A. Kidyba, Komentarz aktualizowany, 2021, art. 295, pkt 2, który wiąże go z dniem ujawnienia samego zdarzenia szkodzącego; tak też T. Szczurowski, w: Z. Jara (red.), Kodeks, 2020, art. 295, Nb 16; jeszcze odmiennie M. Michalski, w: A. Kidyba (red.), Kodeks, t. II, 2018, art. 295, pkt 2, dla którego bieg terminu rocznego rozpoczyna się z momentem, gdy doszło do czynu prowadzącego do szkody spółki, bez względu na to, czy szkoda wystąpiła i czy sprawca jest spółce znany), do czego odwołuje się, regulując przedawnienie roszczenia spółki o naprawienie szkody, art. 297 k.s.h.

Dowiedzenie się przez spółkę oznacza dowiedzenie się przez osobę władną prowadzić w spółce sprawę (nie w znaczeniu prowadzenia sprawy procesowej, lecz aktu prowadzenia spraw spółki) dochodzenia naprawienia tej szkody, tudzież przez osobę uprawnioną do reprezentacji spółki w zakresie dochodzenia naprawienia tej szkody (podobnie T. Szczurowski, w: Z. Jara (red.), Kodeks, 2020, art. 295, Nb 17, który za miarodajne przyjmuje wiedzę podmiotu uprawnionego do reprezentacji spółki, w tym prokurenta; odmiennie M. Michalski, w: A. Kidyba (red.), Kodeks, t. II, 2018, art. 295, pkt 2, który jako dowiedzenie się przez spółkę o czynie traktuje dowiedzenie się o nim przez jakikolwiek jej organ lub prokurenta, za wyjątkiem jedynie "organu odpowiedzialnego za wyrządzenie szkody"). W razie więc szkody wyrządzonej przez osobę niebędącą obecnie członkiem zarządu lub likwidatorem, chodzi w modelu kodeksowym o dowolnego z członków zarządu lub dowolnego likwidatora lub dowolną osobę władną prowadzić tę sprawę spółki z upoważnienia (tudzież reprezentować spółkę w tym zakresie jako pełnomocnik). W przypadku obecnego członka zarządu lub likwidatora chodzi o dowolnego członka rady nadzorczej czy dowolnego pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników do reprezentacji spółki w sporach z członkami zarządu lub likwidatorami, czy dowolną osobę władną prowadzić sprawę spółki w tym zakresie z ich upoważnienia (tudzież reprezentować spółkę w tym zakresie jako pełnomocnik). W konsekwencji w żadnym przypadku nie będzie miała znaczenia wiedza członka organu, w skład którego wchodzi obecnie obowiązany do naprawienia szkody. W przypadku ustania mandatu członka zarządu – osoby obowiązanej do naprawienia szkody po tym, jak inny z członków zarządu dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia, termin zacznie biec od momentu ustania mandatu. Wtedy bowiem o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia zaczyna wiedzieć osoba władna prowadzić sprawę lub reprezentować spółkę (a precyzyjnie: osoba, która już uprzednio wie o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia, staje się uprawniona po stronie spółki do prowadzenia sprawy naprawienia tej szkody lub do

reprezentowania spółki w tym zakresie). Jeżeli natomiast przed wygaśnięciem mandatu członka zarządu termin zaczął już biec, bo o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia dowiedzieli się członkowie rady nadzorczej czy pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników do reprezentacji spółki w sporach z członkami zarządu, czy osoba władna prowadzić sprawy spółki z ich upoważnienia w tym zakresie, bez znaczenia dla biegu tego terminu jest, kiedy członkowie zarządu dowiedzą się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia.

W razie wytoczenia przez spółkę powództwa przed wniesieniem pozwu przez wspólnika, powództwo wspólnika podlega oddaleniu wobec braku legitymacji powoda do wytoczenia powództwa. Uzasadnieniem art. 295 k.s.h. jest bowiem zaadresowanie problemu bierności spółki, niepodjętej czynności zmierzających do dochodzenia odpowiedzialności odszkodowawczej wobec niej istniejącej na podstawie art. 292 i art. 293 k.s.h. (tak też M. Michalski, w: A. Kidyba (red.), Kodeks, t. II, 2018, art. 295, pkt 1).

Wniesienie przez wspólnika pozwu przed upływem roku należy potraktować tak samo jak jego wniesienie w sytuacji uprzedniego wytoczenia powództwa przez spółkę, tj. powinno to skutkować oddaleniem powództwa wytoczonego przez wspólnika (tak też M. Michalski, w: A. Kidyba (red.), Kodeks, t. II, 2018, art. 295, pkt 2) ze względu na brak jego legitymacji (tak też T. Szczurowski, w: Z. Jara (red.), Kodeks, 2020, art. 295, Nb 18). Konsekwentnie, okoliczność upływu lub braku upływu roku należy, tak jak to jest z kwestią wniesienia pozwu przez spółkę, oceniać na moment zamknięcia rozprawy w sprawie z powództwa wspólnika (co wynika z art. 316 § 1 k.p.c.) a nie na moment wytoczenia powództwa przez wspólnika (tak też co do momentu oceny, czy upłynął rok T. Szczurowski, w: Z. Jara (red.), Kodeks, 2020, art. 295, Nb 18). Odmienne rozwiązanie byłoby też niefunkcjonalne, skutkując koniecznością oddalenia powództwa nie ze względu na przedwczesność rozstrzygnięcia, ale ze względu na przedwczesność momentu rozpoczęcia postępowania sądowego w sprawie, mimo że w międzyczasie sprawa jednak dojrzała do rozstrzygnięcia. Upływ roku nie pełni zresztą żadnej funkcji ochronnej w stosunku do pozwanego, obowiązanej do naprawienia szkody, a jedynie ma pełnić taką funkcję w stosunku do spółki i w dodatku chodzi tylko o sytuację, gdy w ciągu roku dochodziłoby nie tylko do wytoczenia powództwa przez wspólnika, ale także do jego rozstrzygnięcia, czemu przepis ma zapobiec. Jeżeli bowiem mimo zbyt wczesnego wytoczenia powództwa przez wspólnika do rozstrzygnięcia w ciągu roku by nie doszło, spółka ma szansę na wniesienie własnego pozwu w sprawie mimo rocznego okresu "zastanawiania się". Oddalenie powództwa ze względu na przedwczesność nie sprzeciwia się jego ponownemu skutecznemu wytoczeniu (tak też M. Michalski, w: A. Kidyba (red.), Kodeks, t. II, 2018, art. 295, pkt 3).

W przedmiotowej sprawie, ***wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu pozwu, nie doszło ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę spółce (...) i to ujawnienia samej spółce w dniu 3 grudnia 2020r., ponieważ w tej dacie nie odbyło się walne zgromadzenie wspólników.***

To, że byli obecni na spotkaniu wszyscy wspólnicy spółki, nie oznacza odbycia zgromadzenia wspólników. Sam zresztą A. D. przyznawał, że nie zwoływał zgromadzenia wspólników, nie była przekazywana taka informacja pozwanemu (nie wiedział, że uczestniczy w zgromadzeniu wspólników), nie było listy obecności, porządku obrad, podejmowanych uchwał, a cel spotkania to wyjaśnienie kwestii usług serwisowych i (...) oraz nagranie wyjaśnień pozwanego. Nie było nawet szczegółowej rozmowy na temat pracy M. K. (1). Nie powołano wtedy pełnomocnika w trybie art. 210 k.s.h. do dochodzenia roszczeń, a po rezygnacji pozwanego z funkcji prezesa, spółka nie miała organów uprawnionych do jej reprezentacji. Kurator pojawił się w Spółce po 10 września 2021r., a jak sam zeznał, o sprawie związanej z M. K. (1), jej zatrudnieniem w spółce (...) i ewentualną szkodą dowiedział się w połowie września 2021r. Jest moment ujawnienia się czynu wyrządzającego szkodę Spółce i to moment też dowiedzenia się przez samą Spółkę o tym fakcie. Przyjmując, że jest to termin około 15 września 2021r., to poza sporem jest, że pozew wniesiony został 11 stycznia 2022r., a zatem jeszcze przed upływem roku o którym mowa w powołanym na wstępie przepisie art. 295 §1 k.s.h.

W dacie wniesienia pozwu, powodowa Spółka nie miała legitymacji procesowej czynnej do wytoczenia powództwa.

W dacie zamknięcia rozprawy 6 września 2022r. , również strona powodowa nadal nie miała legitymacji procesowej czynnej, ani legitymacji materialnoprawnej, nawet gdyby analizować koncepcję przysługiwania jej takiej z uwagi na posiadany interes prawny. Przez okres roku od dnia 15 września 2021r. do 15 września 2022r. wierzytelność mogła być wyłącznie dochodzona przez spółkę (...).

Warto też zwrócić uwagę, że ustawodawca nałożył na powoda ***obowiązek oznaczenia w pozwie daty wymagalności roszczenia w sprawach o zasądzenie roszczenia*** (art. 187 § 1 pkt 1¹ k.p.c.). W przedmiotowej sprawie strona powodowa błędnie oznaczyła datę wymagalności wierzytelności , której chciała dochodzić, co wykazało dopiero postępowanie dowodowe.

Nie można przeoczyć , że pojęcie ***wymagalności wierzytelności jest pojęciem prawa materialnego i faktycznie związane jest z tym podmiotem , któremu wierzytelność w sensie prawa materialnego przysługuje***. Wystarczy wskazać na przepisy k.c. i tak, przepis art. 455 k.c. reguluje zagadnienie terminu spełnienia świadczenia. Stanowi on, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Zagadnienie wymagalności zostało uregulowane także w przepisach art. 456-458 k.c. w szczególności zaś w przepisie art. 457 k.c. (stanowiącym o zastrzeżeniu terminu wymagalności z uwzględnieniem interesu dłużnika, stosownie do którego - termin spełnienia świadczenia oznaczony przez czynność prawną poczytuje się w razie wątpliwości za zastrzeżony na korzyść dłużnika) oraz przepisie art. 458 k.c. (regulującego natychmiastową wymagalność długu, wg którego - jeżeli dłużnik stał się niewypłacalny albo jeżeli wskutek okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność, zabezpieczenie wierzytelności uległo znacznemu zmniejszeniu, wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia bez względu na zastrzeżony termin).

Jak już wskazano, powodowej spółce co najwyżej przysługiwałaby jedynie legitymacja procesowa czynna. ***Zatem, ocena prawna strony powodowej zawarta w głosie do protokołu rozprawy, że wymagalność wierzytelności nastąpiła wprawdzie po zamknięciu rozprawy, ale zaistniała już w dacie ogłoszenia wyroku w terminie publikacyjnym- jest błędna. W sprawie nie jest problemem wymagalność wierzytelności , tylko legitymacja procesowa czynna wynikająca jak już wspomniano z przepisów k.s.h.*** Spółka (...) mogła dochodzić wierzytelności z uwagi na jej wymagalność- możliwość dochodzenia od dłużnika spełnienia świadczenia – w połowie września 2021r., o ile wykazałaby przesłanki materialnoprawne zasądzenia odszkodowania. Tę samą wymagalną już w dacie 15 września 2021r. wierzytelność w ramach actio pro socio mogłaby dochodzić Spółka (...) jako współnik, gdyby (...) nie dochodziło roszczeń do dnia 15 września 2022r. Data wniesienia pozwu przez Spółkę (...) i data oceny legitymacji procesowej na datę zamknięcia rozprawy jest inna, niż przypadająca po 15 września 2022r.

Naruszeniem art. 316 § 1 k.p.c. nie jest pominięcie przy wydawaniu wyroku okoliczności faktycznych, które strona uważa za istotne, jak również pominięcie niektórych dowodów przeprowadzonych w sprawie. O naruszeniu art. 316 § 1 k.p.c. można jedynie mówić wówczas, gdy wydając wyrok sąd wziął za podstawę wyrokowania stan rzeczy istniejący w innej chwili – ***wcześniejszej lub późniejszej – niż chwila zamknięcia rozprawy*** (wyr. SN z 12.6.2002 r., III CKN 616/99, L.).

Strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę ***stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (zasada aktualności wyroku sądowego)***; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

Pojęcie „stan rzeczy”, w świetle treści art. 316 § 1 k.p.c. , oznacza okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, to jest obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia.”

(por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 2018-04-09 III AUa 1021/16 (numer (...)).

Jak wynika z powyższego, strona powodowa jako (...) spółki (...) przedwcześnie, także wniosła powództwo, nawet, gdyby odmiennie niż Sąd I instancji ustalić, że doszło do wyrządzenia Spółce szkody.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od powoda Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. jako strony przegrywającej spór na rzecz pozwanego T. K. (1) kwotę 13.517 zł (trzynaście tysięcy pięćset siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce podstawowej 10.800 zł, 25% stawki podstawowej za koszty zastępstwa w postępowaniu zażaleniowym przed SO oraz opłata od pełnomocnictwa 17zł.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom powoda przez portal informacyjny.

2 XI 22r. SSO Barbara Kubasik